

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 11 / CI / 11.11.2025

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CI\11CI\

Fitxer 11CI1

XV legislatura · quart període · sèrie C · número ****

Comissió de la Infància

Sessió 11, dimarts 11 de novembre de 2025

Presidència de la Il·lma. Sra. Anna Feliu i Moragues

Sessió 11 de la CI

La sessió de la Comissió de la Infància (CI) s'obre a ****. Presideix Anna Feliu i Moragues, acompanyada de la vicepresidenta, Lorena Roldán Suárez, i de la secretària, Beatriz Silva Gallardo. Assisteix la Mesa el lletrat Rubèn Ramírez Fernández.

Hi són presents [Mario García Gómez](#), [Antoni Poyato Rodríguez](#), [Mónica Ríos García](#) i [Andrea Zapata Alfonso](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Jordi Fàbrega](#) i [Sabaté](#), [Rosa Jové](#) i [Montañola](#) i [Sònia Martínez](#) i [Juli](#), pel G. P. de Junts; [Carles Campuzano](#) i [Canadés](#), [Laia Cañiguerol Olivé](#) i [Najat Driouech Ben Moussa](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Montserrat Berenguer Messeguer](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [María Elisa García Fuster](#), pel G. P. de VOX en Catalunya; [Núria Lozano Montoya](#), pel G. P. Comuns; [Maria Pilar Castillejo Medina](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

Assisteixen a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença d'una representació de la Fundació Bofill davant la Comissió de la Infància per a presentar l'informe "L'educació que venç la pobresa" (tram. 357-00469/15). Comissió de la Infància. Compareixença.
2. Compareixença d'una representació de Save The Children davant la Comissió de la Infància per a explicar l'informe "Els comptes que no surten" (tram. 357-00820/15). Comissió de la Infància. Compareixença.
3. Compareixença d'una representació de Save the Children davant la Comissió de la Infància per a presentar l'informe "Xarxes que atrapen: l'explotació sexual de la infància i l'adolescència" (tram. 357-00821/15). Comissió de la Infància. Compareixença.

La vicepresidenta

D'acord, doncs bona tarda a tothom. Si us sembla, donem inici a la comissió.

I, en primer lloc, demano si hi ha algun grup que vol comunicar alguna substitució. Sí, del Grup de Junts?

Rosa Jové i Montañola

El Grup de Junts, la presidenta, Anna Feliu, no pot venir i serà substituïda per en Agustí Colomines.

La vicepresidenta

Perfecte, en prenem nota, moltes gràcies. Hi ha alguna altra substitució? No?

Compareixença d'una representació de la Fundació Bofill per a presentar l'informe "L'educació que venç la pobresa"

357-00469/15

D'acord, doncs si us sembla, començaríem amb el primer punt de l'ordre del dia, que és la compareixença d'una representació de la Fundació Bofill i de la Plataforma d'Infància de Catalunya per presentar l'informe *L'educació que venç la pobresa*. Anem a buscar els compareixents.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

La presidenta

D'acord, doncs donem la benvinguda, en aquest cas, tant al senyor Alegre Canosa com al senyor Ruiz Montes i també a totes les persones que avui ens acompanyen en aquesta Comissió d'infància.

I per tant, en aquest primer torn d'intervenció tenen un temps de vint minuts, que es poden repartir com creguin convenient. I, si no m'equivoco, donem inici amb la intervenció del senyor Ruiz Montes. Quan vulgui, té la paraula.

Gràcies.

José Antonio Ruiz Montes (coordinador de la Plataforma d'Infància de Catalunya)

Molt bé. Bé, presidenta, diputats, diputades, representants d'entitats, com sempre és un honor comparèixer en aquesta comissió i en aquesta cambra per presentar, en aquest cas, *L'educació venç la pobresa, una agenda de polítiques educatives per al benestar i el progrés de les persones*.

Aquest informe és un informe que ja té alguns mesos i que ha estat elaborat per la Fundació Bofill i per la Plataforma d'Infància de Catalunya, la Pincat. I té un objectiu clar i inajornable, situar l'educació al centre de la lluita contra la pobresa infantil. Com sabeu, l'educació és molt més que un dret fonamental, és l'eina més potent per garantir la igualtat d'oportunitats, el benestar i la cohesió social.

Sempre diem que les persones ens eduquem al llarg de la vida però també en l'ample, no? I en aquest ample, tenim molts àmbits, no?, tenim l'escola, però tenim la família, però tenim el lleure, però tenim la cultura, però tenim l'esport, no? És un ample que hem de poder garantir per una igualtat d'oportunitats en el desenvolupament dels infants. Avui dia aquest ample de la vida és un ample de desigualtat d'oportunitats, no?, perquè no està garantit per tots els infants i adolescents. És en aquest ample on aquestes deu polítiques que avui us presentarem volen incidir, no?

Com sabeu, la Plataforma d'Infància de Catalunya, no m'estendré, és una entitat que està configurada per més de 1.700 entitats, que representa més d'un milió d'infants i adolescents de Catalunya i que l'objectiu fonamental és la defensa i la promoció

dels drets dels infants i dels adolescents. Bàsicament, aquest és el gran objectiu de la Plataforma.

Bé, volia començar, fins ara ha estat una introducció, situant aquesta gran xacra social que tenim i que és la pobresa infantil. Sempre diem, des de la Pincat diem que la pobresa infantil és la gran vergonya d'aquest país, no? Estem a la cua d'Europa en percentatge de pobresa infantil. Ja sabeu, aquesta comissió sap, perfectament, que estem parlant del trenta-cinc per cent d'infants i adolescents. Una taxa que no ens podem permetre.

Parlem d'infants que no poden participar en activitats extraescolars, que no poden anar de colònies, de acampaments, que no poden menjar i no poden tenir una alimentació saludable i adequada, que no poden tenir els recursos necessaris per seguir l'escolaritat i els seus processos formatius.

I que, a més a més, és preocupant perquè existeix un cicle de reproducció d'aquesta pobresa infantil. Ja sabem que, contra més baix és el grau de formació de les famílies, més gran és el risc de pobresa i d'exclusió dels infants. Per tant, no ens podem permetre que la pobresa esdevingui hereditària.

L'educació és el gran ascensor social que tenim per poder lluitar contra aquesta exclusió social, contra aquesta desigualtat que suposa la pobresa infantil. El sistema educatiu representa l'únic espai on passen tots els infants, independentment del seu origen, condició, i per això és l'eina més eficaç per garantir la igualtat d'oportunitats.

Per trencar aquestes cercle viciós cal un compromís ferm i valent en polítiques públiques. És cert que tenim una estratègia contra la pobresa infantil presentada al maig, la va presentar el president de la Generalitat de Catalunya, però, de moment, no és suficient. No concreta accions, no defineix indicadors, no estableix recursos ni terminis clars. Per tant, necessitem més concreció, necessitem més concreció en relació amb aquesta estratègia.

Avui venia amb una idea que la vull compartir amb tots vostès, i és que potser necessitem un equip tècnic, un comissionat, no sé quina seria la paraula, perquè depengués directament de Presidència i que aquest equip pogués tirar endavant, realment, amb aquelles accions que aquesta estratègia ha de tenir, perquè, com sabeu, diferents conselleries i departaments de la Generalitat tenen competències

en matèria d'infància. Per tant, és una cosa molt transversal. Si no posem un equip tècnic amb força que sigui capaç d'avançar en aquest tema, potser no sé si ens en sortirem.

Per tant, estaria molt bé que, ara que el maig farà un any de la presentació de l'estratègia, que potser doncs...

Fitxer 2

...es pogués crear aquesta mena de comissionat, o li podem dir com sigui necessari, perquè realment això avanci amb força, perquè ara mateix no ho està fent.

Avui, per situar aquestes deu polítiques, m'acompanya el company de la Bofill, Miquel Àngel, que li passo la paraula perquè ens pugui situar l'informe que veníem a presentar.

Miquel Àngel Alegre Canosa (cap de projectes de la Fundació Bofill)

Gràcies, José Antonio. M'afegeixo als agraïments del company de la Pincat a l'interès i a la invitació que ens heu fet per estar avui aquí amb vosaltres.

I recullo d'alguna manera això que ara mateix estava comentant ell mateix, no? És a dir, sabem que la pobresa infantil és un problema multidimensional, multifactorial, moltes causes, moltes manifestacions, i que cal lluitar-ho des d'una línia de combat que és d'àmbit transversal. I aquí és on tenim la possibilitat de fer-ho a través d'estratègies de presidència, estratègies de lluita general contra la pobresa infantil, però, alhora, ens calen, urgentment, mesures concretes que permetin tenir impactes a curt termini, solucions abastables, solucions planificables i executables en el curt termini. I, òbviament, l'educació és un d'aquests àmbits d'intervenció concrets, que ja els tenim, que sabem coses, que hem fet anàlisis, que tenim eines per intuir i per conèixer amb evidències en quina mesura determinades polítiques poden combatre la desigualtat educativa i, a partir d'aquí, reduir la pobresa infantil.

La pobresa infantil, insisteixo, és multifacètica, però també ho és la pobresa adulta o la pobresa en la vellesa. I el que estem veient és que aconseguim reduir la pobresa en l'edat adulta i, sobretot ara, estem aconseguint reduir la pobresa en la vellesa, i això és fantàstic, però no ho estem fent amb la pobresa infantil, i això ho sabeu

perfectament. Un disset per cent de la població major de seixanta-cinc anys està en risc de pobresa o exclusió social, el doble en el cas de la població infantil. Per tant, aquí calen aquestes línies de treball que, des de la sectorialitat, també tinguin impactes més multidimensionals.

L'educació, clarament, és un d'aquests àmbits, el José comentava la relació que hi ha entre pobresa i fragilitat educativa. El fet de créixer en una llar pobra incrementa en sis vegades, multiplica en sis vegades la probabilitat d'acabar abandonant prematurament els estudis. I, de tornada, el fet d'haver abandonat prematurament els estudis incrementa en tres la probabilitat d'acabar sent un adult pobre.

Per tant, si això és així, si aquesta dinàmica és d'aquesta forma, i tenim documentat que és d'aquesta manera, és lluitant a favor de la reducció de les desigualtats educatives i, per tant, contra la fragilitat educativa, que aconseguirem impactes també en la reducció de la pobresa.

I aquest és el sentit d'aquesta agenda que hem construït, que conté deu propostes, les repassaré molt ràpidament per blocs. Propostes que van des de l'educació 0-3 fins a l'educació més enllà de l'escola, passant per programes i actuacions d'acompanyament i de suport educatiu en les transicions.

És una agenda que s'ha d'entendre en clau d'acompanyament al cicle vital. Per tant, parlarem de 0-3 fins també del que ha de passar a les etapes secundàries postobligatòries. S'ha d'entendre com una política, deia el José Antonio, del llarg i ample de la vida. Per tant, no només parlem de tema acadèmic o de tema escolar.

És una agenda que està molt pensada en aquesta clau de correcció de desigualtats educatives per acabar incidint en la reducció de la pobresa infantil i, per tant, on el vector d'equitat hi és molt present.

També hi ha una premissa molt clara i és la de la corresponsabilitat. És una agenda que, d'alguna manera, involucra necessàriament en el disseny i en la implementació de les mesures a les diferents administracions educatives i als diferents nivells d'administració, també el local.

I, finalment, és una agenda que hem elaborat tenint molt en compte el que la recerca ens diu que és efectiu i que té impacte en termes de reducció de desigualtat pel que fa als diferents tipus de política educativa.

Nosaltres, com a Fundació, com a entitat que, bàsicament, el que fem és generar coneixement, mobilitzar, compartir coneixement rigorós, de valor, que sigui aplicable al mateix temps per avançar cap a una educació que generi més igualtat d'oportunitats per tothom, que no deixi cap col·lectiu enrere. Doncs haver estat treballant al voltant d'aquesta agenda i tenir l'oportunitat de mobilitzar-la amb els companys de la Pincat doncs ens feia tot el sentit del món.

I ara, molt ràpidament, repassaré alguns dels àmbits en els quals podem incloure aquestes deu polítiques educatives per vèncer la pobresa.

Hi ha un primer bloc, que és el que podríem anomenar com de polítiques, que el que busquen és equiparar les condicions d'educabilitat en la primera infància, perquè sabem que tot el que passa en aquestes edats 0-3, 0-4, 0-5, és molt rellevant des del punt de vista de les oportunitats que aquests nens i nenes després tindran en edats més avançades. I aquí parlem de les polítiques de suport a la família i de parentalitat i de capacitat parental, i un dels grans temes, l'educació 0-3. Alguns apunts sobre aquest nivell d'intervenció.

Sabem que a Catalunya els nivells de cobertura a l-2, a Infantil-2 i a Infantil-1 són dignes, és a dir, no estem a la cua, en aquest cas, en termes de cobertura a nivell d'altres comunitats o d'altres països europeus, però és una cobertura que està molt desigualment distribuïda.

Els infants procedents de col·lectius més afavorits, nacionals o socioeconòmicament més afavorits, participen d'aquesta educació 0-3 el triple que la resta de col·lectius. Per tant, aquí hi ha una desigualtat social forta. També hi ha una desigualtat territorial forta, en el sentit que és sobretot en aquells municipis amb uns majors nivells d'instrucció de mitjana, més rics, amb menys atur, on hi ha més oferta d'educació 0-3. Per tant, aquí també tenim línia de desigualtat territorial que caldria compensar.

Òbviament, el debat sobre el 0-3 no és només un debat sobre democratitzar l'accés, que ho és, i fonamentalment aquí hi ha una banya que cal posar-hi, hi ha qüestions

també de quina qualitat, quina flexibilitat en el servei, quina hibridació en la provisió del servei, però, bàsicament, la qüestió de l'accés és rellevant.

Nosaltres aquí a l'Agenda anem, per les diferents mesures, col·locant algunes quantificacions en termes de cobertura, de costos, etcètera, i també algunes fites a nivell del que caldria per a cadascuna d'aquestes polítiques aconseguir el 2030. I en aquest cas, el que parlem és d'intentar acabar universalitzant l'educació 1-2, prioritzant, d'entrada, intentar abastar una cobertura del setanta-cinc per cent de la població en risc de pobresa o exclusió social, setanta-cinc per cent que és la cobertura que està tenint pels col·lectius més afavorits.

Un segon bloc de polítiques, quatre polítiques, són les que tenen a veure amb el suport i l'acompanyament a les transicions educatives, fonamentalment a la secundària, i amb aquesta vista posada en allargar les trajectòries formatives.

I aquí parlem de suport educatiu, d'orientació i mentoria, beques contra l'abandonament educatiu prematur i programes, centres i recursos de segones oportunitats. Estem parlant, per tant, de quatre instruments contra l'abandonament educatiu prematur, contra el percentatge de joves «nini» que tenim al nostre país, sabem que és elevat en el cas de l'abandonament educatiu prematur, tenim aquesta xifra que la tenim com un mantra, no?, un 13,7 per cent d'abandonament educatiu prematur. Però si anem per col·lectius, veiem que, en el cas dels quartils més pobres de joves, aquest 13,7 per cent s'enfila fins al vint-i-tres per cent. I en els quartils més rics és pràcticament negligible el volum de nois i noies que abandonen.

Són polítiques que també ens han de servir per treure del pou dels resultats acadèmics tots aquells alumnes que ara mateix tenim molt concentrats en les proves de PISA, en les proves de TIMSS, en les proves de PIRLS, en les franges més baixes de resultats educatius, i que això és un fenomen que és molt propi de Catalunya, del conjunt de l'Estat espanyol, però que no passa en altres països. Trenta-cinc, quaranta per cent d'alumnes amb mates, llengua, en diferents àmbits curriculars, a primària i a secundària, en les franges més baixes de resultats. Aquestes polítiques han de permetre que això es redueixi i, al mateix temps, que es redueixi les diferències entre com rendeixen els col·lectius socioeconòmicament més afavorits i

els que ho són menys, veiem distàncies molt fortes a PISA. Distàncies del voltant de tres cursos de diferència a favor d'uns i en contra dels altres.

I estem parlant, per tant, d'enfortir unes polítiques que ara mateix són febles. Per exemple, quan parlem de beques a la postobligatòria, que és un dels instruments claus d'aquest bloc, becaris a la postobligatòria, tenim un 16-17 per cent, i, en canvi, estem parlant de percentatges d'exclusió i de pobresa del voltant del trenta-cinc per cent. Per tant, aquí hi ha una franja a recórrer molt clara.

Quan ens fixem en alguns objectius bandera de cara al 2030 en aquest àmbit, doncs estem parlant d'aconseguir una cobertura de beques del cent per cent de l'alumnat, que hauria de ser elegible per rebre aquestes beques. És a dir, no és que estiguem ampliant els llindars, estem dient que aquells que ja entren dins del llindar i que són elegibles per format de la política, efectivament, la rebin, cosa que ara mateix veiem que no està passant. Aquest és un dels objectius bandera.

Un tercer bloc, que són tres polítiques que el que cerquen és garantir el dret a l'educació més enllà del que és pròpiament l'escola, perquè sabem que cada cop més en l'àmbit extraescolar, periescolar, es generen moltes oportunitats educatives per infants i adolescents i que marquen les diferències en les trajectòries que uns i altres seguiran en l'adulteresa, i que són oportunitats que estan molt desigualment distribuïdes. I aquí parlem de menjador escolar i temps de migdia o espai de migdia, parlem d'activitats extraescolars i parlem d'estiu educador.

Quan parlem, per exemple, del menjador, aquí hi ha algunes dades que salten a la vista, no? Tenim beques menjador pel dinou per cent d'alumnat infantil i obligatòria i, novament, contraposat, amb el gairebé trenta-cinc per cent d'alumnes en aquestes franges d'edat que serien elegibles per rebre aquesta beca menjador.

Si parlem d'activitats extraescolars, tenim, novament, aquest doble de participació en el cas dels alumnes o dels nois i noies, nens i nenes procedents de sectors més socioeconòmics més afavorits en contraposició amb els que no ho són.

Per tant, hi ha una clivella d'accés a aquestes activitats esportives i no esportives extraescolars que està marcant molt la diferència.

Aquí estem proposant, a nivell d'objectius bandera pel 2030, un increment en 160.000 noves beques completes de menjador que ofereixin cobertura gratuïta a l'alumnat infantil, primària i secundària que es troba en risc d'exclusió social.

I, finalment, tenim un darrer àmbit, que en realitat el compon una única política de les que estem proposant, que és el de la lluita contra la segregació escolar. Perquè sabem que tenir una xarxa escolar ben equilibrada, no segregada, és un *win-win* pel conjunt de tots els perfils d'alumnat, en termes de processos, d'experiències vitals i de resultats també. Tothom guanya, ningú perd en una xarxa escolar on no existeixi segregació.

Aquí s'han fet avenços significatius, però encara tenim al voltant d'un trenta per cent de l'alumnat amb necessitats educatives de suport per raó de la seva extracció socioeconòmica desfavorida en centres segregats, i això caldria encara lluitar per equilibrar-ho.

Aquí un dels objectius que ens estem plantejant és una mica tècnic, però és reduir en 0,2 el nivell de segregació que hi ha a la xarxa escolar catalana i aconseguir que pública i concertada escolaritzin un mateix percentatge d'alumnat en risc d'exclusió.

Bé, jo ho acabo aquí. Simplement, insistir en aquesta idea, són un conjunt de polítiques que... Nosaltres hem fet estimació de costos. Podríem estar pensant que aquestes polítiques de les que hem repassat que són més costoses, doncs les de beques, postobligatòria, menjador, 0,3, tot això, estem al voltant dels 550 milions d'euros, això no és ni un 4,5 per cent del pressupost del Departament d'Educació conjuntament amb el pressupost del Departament de Drets Socials. Tots dos pressupostos agafats, el que representaria una agenda de polítiques educatives contra la pobresa infantil d'aquest calibre no arribaria a costar ni el 4,5 per cent d'aquest volum.

Ho deixo aquí. Arrodoneix, José Antonio, amb unes darreres paraules.

José Antonio Ruiz Montes (coordinador de la Plataforma d'Infància de Catalunya)

Un minutet. Avui no veig el temps. No ho sé...

La vicepresidenta

És que no hi ha en aquesta sala.

José Antonio Ruiz Montes (coordinador de la Plataforma d'Infància de Catalunya)

Ah, i què ens queda? (*Veus de fons.*) Sí? D'acord. Gràcies.

Bé, per tot això, per totes aquestes polítiques que ens ha explicat també el Miquel Àngel i per tot el que hem dit a l'inici, no?, avui us volem interpel·lar.

Primer, us demanem un fort lideratge polític perquè hi ha un pacte per a la infància a Catalunya que ens uneix. Jo crec que aquí no hem de fer... bé, no sé si gosaria dir, no hem de fer el debat, aquí hem de fer molts debats i és el lloc per fer els debats, però, vull dir, la base la tenim. Tots estem d'acord que la infància ha de ser una prioritat.

Per tant, ens heu de poder ajudar perquè la lluita contra la pobresa infantil impliqui a departaments com Economia, Educació, Drets Socials, Salut, Treball, Habitatge... Això implica molts departaments... (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Ja acabo, eh? ...de la Generalitat.

Us animem a fer un ple monogràfic sobre pobresa infantil. Ja sé que fa un temps es va fer un, però és que hauria d'haver-hi un cada any mentre aquest tema sigui estant com està, no? Que pugueu fer seguiment de les polítiques que tenen a veure amb la pobresa infantil.

I, simplement, també dir-vos que esteu convidadíssimes el proper...

Fitxer 3

...dilluns al Hub social del carrer Girona, que és on està la seu de la Pincat. Presentem l'informe de l'estat de drets de la infància des de la mirada de les entitats d'infància. Per tant, tindrem una nova fotografia, que ja us avanço que no és una fotografia millor. Per tant, us animo a que pugueu ser-hi en aquesta presentació.

L'educació pot vèncer la pobresa, però només si la convertim en una prioritat real amb recursos, lideratge i amb l'indici de comptes. És una qüestió de justícia, de dignitat i de futur.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltíssimes gràcies. També agrair ser tan acurats amb el temps. És veritat que aquesta sala no disposa de rellotge. Anem controlant una mica, però, bé, també som flexibles.

Ara seria el torn dels grups per un temps de tres minuts per cada portaveu. I, en aquest cas, aquesta compareixença va ser demanada pel Grup d'Esquerra Republicana i, per tant, donaríem inici amb aquest grup parlamentari amb la seva diputada, la senyora Najat Driouech.

Gràcies.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, presidenta. En primer lloc, voldríem donar la benvinguda tant a la Fundació Jaume Bofill com a la Pincat en aquesta comissió i també agrair, agrair la feina i agrair aquest informe i agrair aquesta tasca que, almenys a nosaltres, com a diputats i diputades, ens és molt útil i molt necessària perquè ens fa aterrar sobre la realitat des de diferents àmbits que afecten, directament, la infància del nostre país.

També voldria traslladar que compartim aquesta visió, no?, que, com deia el senyor Ruiz i també ho ha comentat el senyor Alegre, que cal fer un enfocament de visió més transversal perquè, quan parlem d'infància, estem parlant que tots, per no dir la majoria dels departaments de la Generalitat, haurien d'estar interpel·lats d'una manera o altra, no?

I per això nosaltres des d'Esquerra Republicana sempre hem batallat, sempre hem sigut propositius en molts dels temes que avui vostès recullen aquí. Com no pot ser d'una altra manera, hem apostat i continuem apostant per una prestació universal per fill a càrrec, com tenen els vint països dels vint-i-sis països europeus.

Sense anar més lluny, al darrer ple monogràfic nosaltres també vam aprovar propostes en aquesta línia, no?, en la gratuïtat de l'I-2, en la gratuïtat del menjador escolar per tots els infants al llarg de la seva etapa educativa i escolar i també el lleure, no? El lleure, que vostès també ho exposen, no?, és un àmbit molt inaccessible per una part molt important de les famílies, entre molts altres elements que vostès aquí situen en l'informe.

I voldríem fer un parell de preguntes. La primera, si es va aprovar l'estratègia contra la pobresa infantil, ens agradaria saber quines són les línies d'actuació que sí que s'han desenvolupat, si no és així, també si ens ho poden explicar.

I del pla d'actuació, què és el que hauria de ser prioritari, no?, en aquest sentit, d'aquesta estratègia.

(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.) Ja acabo.

Respecte al senyor Alegre, jo crec que hi ha un element molt important que no hem de passar per alt, i és, de tot l'informe, evidentment, tot és important, ho agraïm, ho llegirem i ho estudiarem amb profunditat per veure quines accions legislatives podem dur a terme, però hi ha un tema que a mi personalment em preocupa i m'agradaria saber el seu parer. La segregació escolar al nostre país en quin model ens hauríem d'emmirallar per poder reduir al mínim aquesta segregació que pateixen moltes i molts centres educatius del nostre país.

Gràcies.

La vicepresidenta

Sí, moltes gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de Junts i té la paraula la seva diputada la senyora Sònia Martínez.

Gràcies.

Sònia Martínez i Juli

Bé, gràcies, presidenta. En primer lloc, voldria agrair-vos la vostra compareixença, però, sobretot, aquesta feina rigorosa que feu per situar la pobresa infantil en el centre del debat públic.

El vostre informe ens mostra que la pobresa infantil és un repte de país perquè aquestes dades que presenteu, evidentment, ens interpel·len a tots i també posen de manifest que l'educació és una de les eines més potents que tenim per trencar aquestes desigualtats, sempre, evidentment, que hi hagi unes polítiques que estiguin coordinades i sostingudes en el temps.

I, precisament, d'aquesta importància del 0-3 en la lluita contra la pobresa la tractàvem ja en la darrera sessió amb la Fundació Educo, que també ens presentava un informe on parlàvem de les desigualtats d'accés en aquesta primera etapa i en la necessitat d'universalitzar i que sigui gratuït i totes aquestes polítiques de suport a les famílies. I avui, doncs, vosaltres ens reafirmeu i també amplieu tot aquest diagnòstic, no?

I sobre això m'agradaria preguntar-vos la valoració que feu de l'impacte que ha tingut fins ara la gratuïtat de l'I-2, no? I si creieu que les polítiques d'educació infantil s'estan coordinant prou amb altres àmbits com podrien ser salut, serveis socials o ocupació per tal de donar una millor resposta a les famílies vulnerables.

Sobre els programes d'orientació i mentoria, a l'informe feu referència al programa de la maleta de les famílies. Vosaltres penseu que aquest tipus de programa, per exemple, podien tenir continuïtat i també estendre's molt més enllà de la Diputació de Barcelona a tot el territori català?

Sobre les polítiques de segona oportunitat que proposeu per reenganxar els joves amb els estudis. Evidentment que aquests programes tenen un impacte molt positiu, però també és cert que a vegades aquests centres ni tenen el reconeixement institucional ni una dotació econòmica estable. He vist que proposen crear set mil noves places i establir línies específiques per donar aquesta estabilitat en els centres. Vostès quin model de gestió i de finançament proposarien, no? Vull dir, parlem de centres públics, també de concertació educativa o bé de convenis, fins i tot, amb les entitats del tercer sector.

I sobre els menjadors escolars, amb aquest 27,9 per cent que assenyalau de centres de secundària tan sols, no?, que disposen de menjador escolar i que diuen que, pràcticament, la meitat de l'alumnat de Catalunya es troba sense cobertura de la beca de menjador. Veient totes aquestes conseqüències que descriuen i la proposta que fan de promoure la jornada escolar fraccionada, és cert que molts centres de secundària estan optant ara, avui en dia, per aquesta jornada compactada. Coneixen vostès experiències que, malgrat que es mantingui en aquesta jornada compactada, s'hagi pogut articular algun tipus de servei menjador, gestionat o per ajuntaments o consells comarcals, etcètera?

Gràcies.

La vicepresidenta

Molt bé, moltes gràcies, diputada. Ara seria el torn del grup del Partit Popular i té la paraula la seva diputada, la senyora Montse Berenguer.

Gràcies.

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies, presidenta. Agraïm la compareixença de la Fundació Bofill, també Pincat.

Bé, el Govern i el president de la Generalitat va afirmar que era la prioritat del Govern, doncs, l'estratègia de lluita contra la pobresa infantil. No cal tenir ni un doctorat ni ser *cum laude* per evidenciar que aquesta estratègia està a mig gas, que no acaba de plasmar-se en resultats, ni tampoc en accions concretes, ni en resultats visibles.

Les paraules no són suficients. Sabem que l'educació venç la pobresa, com la pobresa també energètica té repercussió en l'àmbit educatiu. També des de la nostra formació política hem fet propostes, molts punts han estat aprovats, l'educació de zero a tres anys, la universalitat, quant a pobresa energètica, l'ampliació de beques de menjador, lleure educatiu, entre d'altres.

Agraïm la seva exposició d'aquest informe presentat perquè, al final, la xifra és la xifra de la vergonya, perquè estem parlant de l'extrem de necessitats bàsiques, no?, des d'aquella Piràmide de Maslow, aquella part més baixa de les necessitats bàsiques i que no estan cobertes. Entenem i no podem permetre que això, que aquesta pobresa, bé ho heu dit, sigui hereditària.

Heu parlat que s'haurien de donar prioritat a unes accions concretes. Si ens haguéssiu de dir quines serien les tres primeres, quines ens diríeu? Jo entenc que doneu molta importància a la primera infància, també heu parlat de capacitats parentals, acompanyament i suport a les famílies, però si ens podríeu concretar una mica més.

També han parlat i han referit de l'abandonament prematur i com Catalunya també és una de les comunitats autònomes que van al capdavant d'aquest abandonament

en estudis en joves. També sortia l'altre dia, i els mitjans se'n feien ressò, de la no continuïtat en estudis postobligatoris.

I han referit a qüestions de desigualtat territorial, també si ens podrien concretar aquesta qüestió. És a dir, on trobem més desigualtat territorial quant a aquesta pobresa infantil.

I el tema de beques, voldríem preguntar-vos que en aquells estudis extra-curriculars, que abans hi havia aquell talent de l'esport, no?, de la música i d'altres àrees, si això en infants i adolescents aquest talent i aquest accés a poder fer aquestes beques, fins i tot, que poden ser a nivell ja de professional, han disminuït o no estan a l'abast de tothom.

I quant a la segregació escolar, també s'ha preguntat aquesta xifra que assenyalau d'un trenta-set per cent dels alumnes amb més recursos econòmics. També, clar, entenem que també pot ser una conseqüència d'aquesta segregació que es dona a nivell urbanístic i de pla de barris. És a dir, tenim segregacions a les ciutats i als municipis, precisament, per concentració de determinats, no?

I si això representa que hauria d'haver un replantejament, perquè no sé, si la família viu en un determinat barri i hem d'enviar aquest nen a l'extraradi o a un altre municipi, no sé si això... És a dir, com es podria fer? Potser s'ha de revisar i s'ha de revisar molt de fons i, fins i tot, determinats criteris, perquè l'assignació d'una escola o d'un institut moltes vegades ve determinat del lloc on vius.

(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.) Bé, perdó. Res.

La vicepresidenta

No, cap problema. Gràcies, diputada. Bé, ara seria el torn del Grup de VOX. Té la paraula la seva diputada, la senyora García Fuster.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora vicepresidenta. Gracias a los ponentes. Bien, es cierto que la educación y la formación académica es el ascensor social, lo han dicho ustedes, estamos totalmente de acuerdo, o por lo menos debería serlo. En Cataluña ya no es así y esto condena a muchos niños a una pobreza futura.

Como ustedes ben saben, gracias a las políticas educativas de los distintos gobiernos, y ahí tenemos las pruebas PISA, un factor determinante de este declive ha sido la implantación de tesis pedagógicas de muy dudosa eficacia, como la imposición lingüística o el menosprecio por el aprendizaje de conocimiento, la memorización, la búsqueda de la excelencia, los exámenes, etcétera. Todas estas tesis pedagógicas promovidas por ustedes, per la Fundació Bofill, que han influido decisivamente en las decisiones del Departamento de Educación. A pesar de la evidencia de los malos resultados académicos derivados de estas políticas, la Fundació Bofill ha seguido ejerciendo una influencia desmesurada sobre el diseño de estrategias pedagógicas.

Así que, si la educación y la formación académica es un ascensor social, y estamos de acuerdo, y, por tanto, es la manera de prevenir una futura pobreza, ustedes han condenado a miles de niños catalanes, a generaciones enteras, a la pobreza. Pero es que además resulta que ustedes han recibido 15 millones de euros en subvenciones en los últimos cinco años. ¿De dónde piensan que sale ese dinero? ¿De dónde piensan? Pues ya se lo digo yo, de los impuestos de los catalanes. Es decir, que la administración pública saquea los bolsillos de los catalanes para dárselos a ustedes para que luego vengan aquí a hablar de pobreza infantil.

Pero es que, además, este flujo de dinero público no ha llevado a ninguna mejora educativa, sino todo lo contrario. Volvemos a remitirnos a las pruebas PISA. A lo que sí ha llevado ha sido a convertir a la Fundació Bofill en un gran tenedor con once pisos turísticos, acumulando un patrimonio con fondos públicos, contradiciendo los principios éticos que deberían regir en una entidad de sus características.

Así que la pobreza infantil es una lacra, en eso estamos de acuerdo, es en lo único que estamos de acuerdo, es una lacra que hay que erradicar en Cataluña. Y para ello es imperativo acabar con chiringuitos como la Fundació Bofill, que consumen los recursos que deberían ir dedicados a los niños que de verdad lo necesitan.

Gracias.

La vicepresidenta

Sí, gràcies, diputada. No havia acabat el temps encara, eh?, és que ha sonat un dels rellotges, però quedava encara un minut, ara mig. Però moltes gràcies.

En aquest cas, ara seria el torn del Grup Parlamentari Comuns i té la paraula la seva diputada, la senyora Núria Lozano.

Gràcies.

Núria Lozano Montoya

Sí, gràcies, vicepresidenta. Bona tarda i moltes gràcies a la Fundació Bofill i a la Pincat...

Fitxer 4

...per comparèixer, per compartir amb nosaltres el contingut de l'informe, però, sobretot, per la tasca que fan habitualment i per recordar-nos, perquè no dir-ho, la nostra responsabilitat envers els nois i les noies del nostre país.

Catalunya encapçala una de les pitjors taxes de pobresa infantil de la Unió Europea, amb uns percentatges que es troben actualment prop del trenta-cinc per cent i unes xifres que superen amb escreix els 460.000 nens i nenes.

Per tant, erradicar la pobresa i l'exclusió d'infants i adolescents i les seves famílies és per a nosaltres, és per a Comuns un objectiu prioritari, perquè els nens i les nenes sí importen, mereixen una vida digna i de qualitat i en igualtat, i per això cal que siguin protagonistes en les polítiques públiques. No és just que néixer a una llar on la situació econòmica no és la ideal condemni el teu futur de per vida i, si hi ha una activitat amb potencial per superar aquesta desigualtat, és l'educació.

Sense cap mena de dubte, el que sí que perjudica i molt la qualitat educativa és el terraplanisme i el qüestionament de l'evidència científica que fan alguns sectors de la societat i, per tant, nosaltres estem determinats a garantir que hi siguin presents a l'educació pública.

Ens deien que l'informe que ens presenten s'estructura en deu eixos, el que configura, sense cap mena de dubte, una mirada integral amb un clar fil conductor, que és l'equitat dels infants, la igualtat d'oportunitats. Per tant, i ens ha semblat molt interessant el concepte que feien servir de valor multiplicador de la complementarietat, perquè la combinació d'accions, efectivament, nosaltres

compartim que té un efecte molt més profund en les condicions de vida de l'infant, sobretot per assolir l'objectiu de sortir de la situació de vulnerabilitat, que és del que es tracta.

Aquest és un punt de vista compartit amb el nostre grup, que durant aquest mandat hem anat plantejant diverses propostes coincidents amb les recomanacions que vostès efectuen a l'informe, amb aquest mateix fil conductor d'equitat, però amb una clara vocació d'universalització dels serveis públics de la infantesa per defugir també de l'estigmatització associada a allò que se'n diu polítiques per pobres, però també la inestabilitat associada al finançament per programes que de vegades qüestiona la viabilitat d'aquestes activitats. Si ens podrien aprofundir una mica en aquesta qüestió, tant pel que fa a la universalitat de drets subjectius com a l'abordatge integral.

Parlaven vostès també de l'estratègia catalana contra la pobresa infantil. Bé, jo faria referència també a la garantia europea, que tenen també un abordatge integral. Però l'estratègia catalana es va actualitzar, bé, anava a dir recentment, ja no tan recentment. Consideren suficients els canvis realitzats o pensen que caldria seguir aprofundint en determinats aspectes i a qüestions que no haurien quedat prou reflectides?

I tenint en compte que el mes vinent farà set mesos de la seva presentació, parlaven vostès de la necessitat de concreció, quin balanç fan respecte d'aquesta estratègia i quina acollida tenen les propostes des de les entitats? Quin dels eixos estan prioritzant i quin prioritzarien vostès?

Tenint en compte que requereix cada any una dotació pressupostària adequada al correcte desenvolupament dels eixos d'actuació, quines mesures... *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* I faig tres o quatre preguntes més i acabo, vicepresidenta, gràcies.

Creuen que caldria recuperar el servei de menjador als instituts per garantir aquest àpat vinculat a la garantia alimentària, aquest àpat saludable?

Coincidim amb la importància del lleure educatiu. Què consideren vostès que hauria d'incloure un pla urgent de garantia del lleure educatiu, gratuït i universal?

I per últim, cal afrontar totes aquestes problemàtiques i necessitats amb la participació real d'infants i adolescents. Quins mecanismes consideren que caldria articular per garantir la seva informació i participació?

I acabo amb una referència a la prestació universal per fill a càrrec, que el nostre espai polític lidera des del Ministerio de Derechos Sociales, que encapçala el ministre Bustinduy, però el mientrastanto, amb aquesta reforma de la Llei de Renda Garantida, que des de Comuns plantejem la necessitat de complementar amb una prestació per a infància, quin punt de vista tenen vostès tant respecte a la prestació com al complement?

Gràcies.

La vicepresidenta

Sí, moltes gràcies, diputada. Atès que no hi ha cap diputat del Grup de la CUP ni tampoc del Grup Mixt, seria el torn ara del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i té la paraula la seva diputada, la senyora Andrea Zapata.

Andrea Zapata Alfonso

Gràcies. En primer lloc, doncs agrair a la Fundació Jaume Bofill i a la Plataforma d'Infància de Catalunya la seva explicació i el treball que fan, perquè crec que sí, nosaltres sí que creiem que fan un bon treball, i aprofito també per demanar respecte als compareixents, perquè al final crec que venen a explicar el seu projecte i hi ha grups parlamentaris que crec que no ho acaben d'entendre. I també per donar-los l'enhorabona per l'informe que han presentat.

Crec que tots estem d'acord que l'educació és l'eina més poderosa de la que disposem com a societat per revertir les situacions de desigualtat que patim, que tenim un problema clar de cicle intergeneracional de la pobresa i la manca d'oportunitats per aquells nens que neixen en famílies amb pocs recursos i crec que és important assumir-ho per poder treballar en revertir-ho, saber de quin punt partim.

Jo us felicito per les propostes que heu fet, moltes em semblen materialitzables i, de fet, algunes ja s'estan treballant des del Govern. I, al final, crec que necessitem una mirada més holística en matèria de pobresa infantil i, segurament, el primer pas resideix, precisament, en la prevenció.

Perquè segons la nostra manera d'entendre la situació, la justícia social només ve quan tothom té garantit tots els seus drets i podem partir des de l'inici en igualtat d'oportunitats i, evidentment, volem aconseguir una societat justa i alineada amb aquests objectius.

Hi ha qüestions que des del Govern s'estan treballant. També és veritat que no tot s'aconsegueix d'un dia per l'altre, però crec que la voluntat s'està demostrant en polítiques que s'estan desenvolupant. Un exemple és el que s'està treballant en la universalitat del 0-3, ja és una realitat que el 0-3 és gratuït, però el problema és que la demanda supera l'oferta i, per tant, no tothom encara en té accés. És un compromís del Govern que, a poc a poc, s'està avançant i que esperem que aviat ningú es quedi sense poder accedir-hi.

També un altre exemple és la iniciativa legislativa popular del sis per cent en educació, que s'està treballant perquè creiem que cal més inversió en educació i aquest Govern, precisament, està compromès en garantir una educació pública de qualitat per a tothom.

També el pacte contra la segregació escolar i també, especialment, doncs l'estratègia de la lluita contra la pobresa infantil a Catalunya 25-30, de la qual fèieu menció.

Jo dir-vos que, en el nostre cas, traslladarem al Departament les peticions que heu comentat, però crec que també és un pas endavant important que s'està fent en aquesta matèria. A més, ja s'ha dit, bé, creiem que és una qüestió transversal.

Per exemple, també s'està treballant molt en temes d'habitatge, segurament sigui una de les qüestions que més pobresa genera al nostre país. Són problemes de caiguda estructural i social que ajuden a què la pobresa no s'hereti i en els que s'està treballant des del Govern des del primer moment.

Creiem que la situació s'ha d'abordar d'una forma transversal i que cal situar els drets dels infants al centre de les polítiques públiques.

Només reiterar l'agraïment per la presentació de l'informe i que estem a disposició.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltíssimes gràcies, diputada. Bé, obrim ara un segon torn per poder respondre a les qüestions per un termini, en aquest cas, de deu minuts.

Gràcies.

Miquel Àngel Alegre Canosa (cap de projectes de la Fundació Bofill)

Moltes gràcies per l'atenció, diguem, intensa i les aportacions que han fet els diferents grups parlamentaris.

Donaria per quatre o cinc hores anar al detall de cadascuna de les respostes als seus interrogants. Sobrevolaré sobre alguna de les qüestions i intentaré aportar algun element que potser no ha quedat prou clar en la primera part de l'exposició.

Jo, d'alguna manera, el que voldria començar és insistint en aquesta idea que nosaltres, com a entitat social, el que fem és produir coneixement i, sobretot, mobilitzar-lo, compartir-lo en diferents espais. Coneixement objectiu basat en evidències, contrastat, alhora, aplicable i pràctic, i, diguem, alguns dels seus comentaris van en reconeixement d'aquesta qüestió i jo també ho agraeixo.

Sempre amb aquesta lògica d'avançar cap a una educació, insisteixo, que ofereixi igualtat d'oportunitats per a tothom, que no deixi a cap col·lectiu enrere i que no deixi a cap col·lectiu en potencial de seguir, diguem, cap a l'excel·lència i la qualitat en els ensenyaments. Això, d'alguna manera, és el que referma el nostre compromís cent per cent amb el progrés de les persones, amb la mobilitat social, amb la millora dels col·lectius, i això és, d'alguna manera, el que entenem que ens fa legítims a l'hora de parlar d'aquestes qüestions de les que estem parlant.

Clar, deu propostes sobre la taula, cada proposta amb múltiples mesures i fites que anem col·locant en cadascuna d'elles.

Una diputada ens comentava quines podien ser les prioritats. Tres prioritats, i jo, si em deixa, puc fer quatre o cinc, segons com. Des del punt de vista de la prevenció, clarament el 0-3 ha de ser un àmbit prioritari i, a més, on hi ha consens, on hi ha recursos, on hi ha apuntament europeu, per tant, aquí és un àmbit a recórrer molt evident. Des del punt de vista, per tant, de la prevenció de la desigualtat educativa i, a partir d'aquí, de la prevenció de la pobresa infantil i de les famílies.

En un altre eix, que seria més aviat el pal·liatiu, per entendre'ns, tenim el preventiu, el pal·liatiu, és aquí on tenim tota la qüestió del redreçament de l'abandonament educatiu prematur, que també té una part preventiva, però que ja estem en unes edats on el problema l'hem d'abordar des del punt de vista d'insuflar nous recursos que compensin una desigualtat que ja existeix.

I des d'aquest punt de vista, les beques, clarament, són un instrument molt potent, molt infrautilitzat a casa nostra. En el darrer pla de lluita contra l'abandonament educatiu prematur, que es va presentar divendres passat, és un eix que no està contemplat i hauria d'estar contemplat amb força. Per tant, aquí tenim una assignatura pendent.

Dins d'aquest eix també col·loco la qüestió de l'orientació, molt clau –molt clau. Alguna referència a alguns programes locals que han tingut èxit en el redreçament d'aquestes trajectòries més o menys erràtiques, que acaben l'ESO i després potser no segueixen o segueixen cap a una opció que no és exactament la que hagués estat òptima per aquell perfil d'interessos, motivacions, talents, etcètera, i s'acaba abandonant més endavant.

Aquí l'àmbit local és un laboratori per, realment, copsar diferents intervencions que són efectives, que són plausibles i que estan, d'alguna manera, posant-se sobre la taula com a bones pràctiques. I, per tant, amb aquesta lògica de veure què és el que funciona i intentar escalar.

I des del punt de vista del reforç, tenim l'element preventiu, l'element pal·liatiu, l'element de reforç de la comunitat i tota la qüestió extraescolar, que també, clarament, és un dels àmbits a abordar perquè hi ha molta desigualtat i perquè, insistia abans, bona part de les desigualtats en els eixos i en els cicles vitals depenen d'això, és a dir, de com jo exercito les meves competències quan vaig a una escola de música, quan vaig a l'esplai o quan vaig a fer esport o... I no són només competències, que apreng mates, no apreng mates quan vaig a fer esport, no apreng mates curriculars quan vaig a fer esport, no apreng gramàtica quan estic en un esplai o quan marxo d'excursió, però apreng tota una altra sèrie de competències socio-emocionals, de treball en equip, crítiques, de cura, que són molt precursors d'altres

competències que venen després en l'àmbit pròpiament curricular. Per tant, aquí ens juguem molt també les garrofes de la lluita contra la pobresa infantil.

Aquests tres àmbits, i després diria algunes paraules sobre la segregació perquè també és un dels aspectes que, transversalment, recorre tota aquesta qüestió de les desigualtats en els processos educatius. I a més a més, és un àmbit on les polítiques són menys costoses. No vol dir que no siguin costoses, costen. És a dir, jo sento companys més grans, és una política que és gratuïta, no és gratuïta. Hi ha unes motxilles, hi ha uns exercicis de replantejament de la planificació, tot això pot costar, però no costa el mateix que costen les beques, no costa el mateix que costa universalitzar l'I-2, no costa el mateix que pot costar universalitzar el menjador escolar. En canvi, tenim un àmbit de treball aquí molt rellevant en aquest camí cap a l'escolarització equilibrada.

I aquí estem parlant d'àmbits d'actuació en la planificació de l'oferta, ràtios, com establim ràtios asimètriques, reserves asimètriques de places NESE, en l'àmbit de la gestió de la demanda, quina unificació, quina vinculació entre centres de primària i secundària.

En l'àmbit de la gratuïtat, clarament, no poden haver-hi barreres econòmiques en l'accés a uns o altres perfils de centres educatius. I en l'àmbit també de l'apoderament d'alguns projectes educatius d'alguns centres que ara mateix estan segregats.

I voldria dir unes últimes paraules respecte de l'eix que motiva bona part d'aquestes polítiques en clau d'horitzó, que és el de la universalització. Parlem d'universalitzar el 0-3, parlem d'universalitzar l'accés a les activitats extraescolars, parlem d'universalitzar el menjador escolar. Això és un horitzó, clarament és un horitzó. El que estem veient és que quan s'avança en aquesta direcció sense mesures compensatòries, no tothom es beneficia exactament igual de la universalització.

Què està passant amb la universalització de l'I-2? Augmenta la cobertura del conjunt de perfils, però, sobretot, estem veient que està augmentant la cobertura dels perfils socioeconòmicament més afavorits. Per tant, qui s'està beneficiant més si no es fa res més de la universalització? Aquests col·lectius. Per tant, aquí cal veure com s'acompanya aquesta idea de gratuïtat i accés universal per dret subjectiu al conjunt

de la població amb d'altres mesures d'activació de la demanda. Col·lectius que tradicionalment han estat exclosos puguin veure i sentir que allò és rellevant, que allò va amb ells, que si jo m'apunto al menjador desenvoluparé unes determinades competències que van més enllà del curricular, però que són rellevants. Que si jo m'apunto a una extraescolar, el mateix. Que això del 0-3 pot ser inclusiu, pot ser integrador, no té per què obrir necessàriament un esquema acadèmic..., ja m'enteneu, és a dir, acompanyar la universalització de mesures compensatòries perquè, efectivament, s'aconsegueixi.

Gratuitat no és equivalent a universalització, això hem de tenir-ho molt present.

José Antonio Ruiz Montes (coordinador de la Plataforma d'Infància de Catalunya)

Per acabar i tancar aquesta part, línies que s'han desenvolupat de...

Fitxer 5

...l'estratègia. Jo el que diria és, us han de poder explicar, no?, qui té les dades, què és el que s'ha desenvolupat. És veritat que l'estratègia és una gran eina i és veritat que s'ha de dir que el Govern actual ha apostat per aquesta estratègia, i això és molt important i això està molt bé, però, com deia abans, no?, calen indicadors, accions concretes..., no?

Nosaltres us podem passar, com a Plataforma d'Infància, us podem passar aquelles mesures de les que parla l'estratègia, que pensem, sí o sí, que s'haurien de desenvolupar. I les vam resumir en dotze, ara no us les explicaré perquè no tinc temps, però us podem fer arribar el document que li vam fer arribar a la Secretaria d'Infància, ara anomenada Secretaria de Cicles de Vides. Per tant, des de l'àmbit de la infància tenim clar on s'haurien de posar les prioritats.

Jo acabaria dient que..., això, no?, que aquest no és un tema... És a dir, segurament acabarà aquesta legislatura, vindrà un altre Govern del color que sigui i haurà de continuar amb aquest tema. Per tant, tots els que esteu aquí, en algun moment determinat, potser el vostre grup polític doncs governa i haurà de continuar batallant per intentar acabar amb aquesta lacra. Per tant, això ens increpa a tots.

A mi em sap molt de greu que la diputada de VOX dediqui el seu temps a no fer una pregunta o a no aportar, perquè és una llàstima, perquè això també..., a vostès també els increpa, no? I és igual, no parlem d'entitats, estem parlant de drets d'infants, d'això és del que avui volíem parlar, no?

I per tant, tornar a acabar dient, us animem a què de veritat estigueu en una única direcció tots plegats, perquè, sinó, no ens en sortirem. De veritat, no ens en sortirem. Això no va de colors ni d'ideologies, això va de què hi ha una realitat que l'hem de poder canviar, perquè sinó estem condemnant el veí del costat, l'infant que tenim com a veí, el company del fill, a nosaltres mateixos, perquè ningú dels que estem aquí estem exclosos de patir pobresa algun dia.

De veritat, aquí s'ha de demanar, si us plau, unió amb aquest tema perquè realment algun dia puguem sentir-nos orgullosos de tota la tasca que fa aquest Parlament, sobretot aquesta comissió, en relació a les polítiques d'infància i perquè tindrem un país que podrà alçar la mirada sense vergonya.

I aquesta compareixença, i acabo, no era una compareixença per anar en contra de ningú, tampoc del Govern, sinó per dir-vos, si us plau, hi ha evidències que en altres països han funcionat, caminem i tenim una estratègia que hem d'aconseguir que arribi a bon port, ajudeu-nos, ajudeu-nos tots, si us plau, totes i tots.

Gràcies.

La vicepresidenta

Perfecte, doncs moltíssimes gràcies. En aquest cas, doncs, agrair, evidentment, aquesta compareixença tant del cap de projectes de la Fundació Jaume Bofill, el senyor Miquel Àngel Alegre, i també el senyor José Antonio Ruiz, coordinador de la Pincat, que, a més a més, és usuari habitual d'aquesta comissió. I, per tant, com deia, doncs moltes gràcies.

Si ens poden fer arribar aquesta documentació que ens comentava a la Mesa i nosaltres la distribuïrem també a la resta de grups? I, en tot cas, doncs, com saben, aquesta comissió sempre té les portes obertes per parlar de tots aquells temes que afecten a la infància de Catalunya.

Suspenem cinc minutets per poder acomiadar-nos dels compareixents i rebre els següents.

Gràcies.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

La vicepresidenta

Perfecte. Doncs reprenem aquesta sessió i ara continuem amb l'ordre del dia.

Compareixences

357-00820/15 i 357-00821/15

En aquest cas, substanciarem de manera conjunta tant el punt 2 com el punt 3, que, en aquest cas, doncs és la compareixença de la responsable d'incidència política, la senyora Ona Lorda, per explicar-nos dos informes de la Fundació Save The Children. Un seria l'informe *Els comptes que no surten* i el segon informe porta per nom *Xarxes que atrapen: l'explotació sexual de la infància i l'adolescència*. En aquest cas, al tractar-se de dos informes, doncs hem allargat una mica el temps d'intervenció i, per tant, doncs la senyora Lorda disposa d'un termini de trenta minuts.

Gràcies.

Ona Lorda Roure (responsable d'incidència política de Save The Children)

Moltíssimes gràcies. Benvinguts diputats, diputades. Volia agrair-los, en primer lloc, la invitació a la Fundació Save The Children a aquesta presentació a la Comissió d'Infància de dos informes.

El primer és *Els comptes que no surten*, que és una radiografia de la pobresa laboral que pateixen moltes llars amb nens i nenes a Catalunya, i el segon informe, *Xarxes que atrapen*, que tracta, sobretot, el tema de l'explotació sexual en l'àmbit digital.

En aquesta presentació del primer informe doncs començarem amb una petita introducció, després ja abordarem el tema de la pobresa laboral i com està vinculat amb la pobresa infantil, les seves causes. També abordaré, breument, el tema de

les prestacions existents i les seves limitacions. I, finalment, per part de l'organització doncs proposem una sèrie de recomanacions.

(L'exposició de l'oradora és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Aquest informe és una radiografia de com les famílies amb nens i nenes a Catalunya es troben en una situació de pobresa i com aquesta està vinculada a tot el tema de la feina, no? És a dir, com moltes famílies, tot i tenir una feina i un treball, no arriben a final de mes i no poden cobrir les necessitats dels seus fills i filles.

És un informe que està basat en dades oficials sobre pobresa infantil, també una revisió bibliogràfica i també entrevistes amb persones expertes que han pogut contribuir en aquest informe. I, sobretot, no?, el que s'intenta investigar és com aquesta situació laboral té un impacte en la vida dels nens i les nenes en el nostre país.

La pobresa laboral la definim com aquella situació en què una persona té una feina, però no guanya prou per cobrir les seves necessitats bàsiques ni les de la seva família. Aquest és un fenomen que està marcat per salaris baixos, contractes temporals i una absència de mesures de conciliació suficients.

Evidentment, en comparació amb famílies que no tenen fills i filles, aquelles famílies que sí que tenen infants tenen moltes més probabilitats d'entrar en una situació de pobresa laboral i també moltes més dificultats de sortir-ne.

A Catalunya, segons les dades que hem analitzat, aquesta taxa de pobresa laboral en la població general és de l'11,1 per cent, però en les famílies amb infants aquesta xifra s'eleva fins al 16,5 per cent.

A més, com podem comprovar en el gràfic d'aquesta diapositiva, també podem comprovar que la pobresa infantil és molt més elevada en llars amb infants o la pobresa general que en llars sense infants, i això és una tendència que s'ha mantingut també en els últims anys, com podeu veure, respecte al 2023 i al 2024, en el qual doncs les xifres es mantenen molt similars.

Aquesta dada també que apareix a la diapositiva és interessant, no? És a dir, que, en igualtat de condicions, la probabilitat de sortir de la pobresa per una persona

sense fills que aconseguix un contracte indefinit o fix és del quaranta-sis per cent, mentre que en una família amb infants aquesta possibilitat es redueix al vint-i-sis per cent i, en el cas de les famílies nombroses, fins al vuit per cent, no? És a dir, que és molt més difícil per a les famílies amb infants que, tot i tinguin una feina, sortir d'aquesta situació de pobresa laboral.

Quan vam començar a investigar les causes d'aquesta pobresa laboral en les llars amb infants doncs vam trobar que hi ha diverses causes, que no totes conflueixen al mateix moment, però, bàsicament, tenim que ens trobem que aquí a Catalunya i a la resta de l'Estat espanyol tenim un mercat laboral molt precari, marcat per salaris baixos, contractes temporals, feines irregulars, sobretot també per part de famílies en situació irregular, no?, que també és molt més difícil entrar en el mercat laboral. Però també ens trobem una situació en què, en els darrers anys, hi ha hagut un augment de la inflació molt pronunciat i, sobretot, el tema de l'habitatge aquí és clau perquè moltíssimes famílies es troben en la situació que tenen greus dificultats per pagar l'habitatge, amb uns preus que s'han elevat també en els últims anys.

També aquí una part que també, no?, és responsabilitat de les administracions públiques, és que hi ha una manca de mesures suficients quant a la conciliació, siguin escoles bressol, espais de canguratge i també que les prestacions actuals, específicament la renda garantida de ciutadania aquí a Catalunya, preveuen una incompatibilitat entre les prestacions socials i els ingressos laborals, que ja explicaré més endavant que això crea una trampa de la pobresa, per la qual a moltes famílies se'ls dificulta tornar a inserir-se en el mercat laboral.

També aquí una dada interessant és que els sectors professionals amb més risc de pobresa laboral en famílies amb nens i nenes és, en primer lloc, la indústria manufacturera, amb un seixanta-dos per cent, seguidament de les treballadores de la llar, que també és un...

Fitxer 6

...col·lectiu que està molt afectat per aquesta situació, seguidament de l'agricultura, la construcció, les activitats administratives i l'hostaleria. I també la pobresa laboral

és més elevada en famílies que treballen com a autònoms que entre les famílies assalariades, que és d'un quinze per cent.

Aquí també doncs val a dir que hi ha dos factors, que són molt definidors i molt determinants, que defineixen molt bé, no?, doncs la situació de pobresa laboral a Catalunya, que són, en primer lloc, el gènere i, després, l'origen migrant.

En primer lloc, pel que fa al gènere, existeix el concepte de la penalització de la maternitat, que, bàsicament, implica la sortida de les mares, sobretot del mercat laboral o total o parcial, no? I aquestes dificultats que també tenen aquestes mares per tornar al mercat laboral.

Aquí, especialment, és preocupant la situació de les famílies monoparentals, ja que la seva taxa de pobresa ha augmentat del trenta-tres per cent al 43,8 per cent en els últims dos anys i afecta, actualment, a unes 119.000 llars a Catalunya.

I aquest augment s'explica per la bretxa salarial de gènere, ja que, segons els nostres estudis, fa que moltes mares soles tinguin dificultats per arribar a final de mes. I també aquí és important destacar que el vuitanta-nou per cent de les excedències que es prenen per cuidar de fills i filles a Catalunya es prenen per part de dones, no? Aquí també es pot observar aquesta bretxa de gènere.

I, a més, aquestes famílies d'origen migrant pateixen una doble penalització, no?, a part de la bretxa de gènere que podria passar en les famílies monoparentals, i que les famílies d'origen laboral registren taxes de pobresa laboral molt més elevades, sobretot aquelles que són de fora de la Unió Europea.

Aquí s'indica que el 44,7 per cent de les famílies de fora de la Unió Europea estan en pobresa laboral i són trenta-cinc punts per sobre de la mitjana de les famílies que són de nacionalitat espanyola, en les quals la situació de pobresa laboral és del nou per cent.

Aquí, clarament, s'evidencia que el mercat laboral és poc accessible per a les famílies d'origen migrant per, bàsicament, barreres administratives, barreres lingüístiques, que dificulten l'accés al mercat formal i fa que moltes d'aquestes famílies es trobin treballant en el mercat informal amb totes les implicacions que això comporta a nivell de salari i també de contractació.

També, breument, repassar tot el tema de les prestacions existents i quines són les seves limitacions.

Aquí parlaré, sobretot, de la Renda Garantida de Ciutadania, que, evidentment, sé que s'estan fent esforços a nivell parlamentari per reformar-la, i des de Save The Children doncs donem molt suport a aquesta iniciativa perquè, ara mateix, no és una prestació que tingui perspectiva d'infància, ja que tampoc inclou cap complement dirigit a la infància i tampoc té en compte, a l'hora de mesurar les famílies i les unitats familiars, que hi ha nens i nenes. Però també el disseny actual genera aquesta trampa de pobresa que ja he mencionat perquè moltes d'aquestes famílies no poden compatibilitzar ingressos laborals amb la prestació, el que fa que no s'incentivi, justament, la inserció en el mercat laboral.

I, finalment, el fenomen del *non take-up* també és molt interessant perquè, segons les dades més recents, en l'ingrés mínim vital, el setanta per cent de les famílies que hi tenen dret no hi accedeixen i, al CAPI, que és el Complement d'Ajuda per a la Infància, el *non take-up* és d'un vuitanta per cent. És a dir, que hi ha moltíssimes famílies que hi tindrien dret que no hi estan accedint per múltiples factors, siguin barreres administratives, la burocràcia, llengua, desconeixement... Llavors, doncs bé, això també, aquesta situació no facilita, justament, que aquestes famílies tinguin accés a aquestes prestacions que els ajudarien una mica a mitigar aquesta situació de pobresa laboral.

Finalment, les recomanacions que nosaltres proposem com a organització. La primera, evidentment, ja s'ha mencionat aquí abans, el desplegament de l'estratègia de lluita contra la pobresa infantil, que és una iniciativa que moltíssimes organitzacions d'infància hi hem estat participant de forma plena, tant en el disseny com també en la implementació i en el seguiment.

Creiem que és una iniciativa fonamental, que estem molt agraïts, no?, al Govern de la Generalitat que ho hagi també emprès com una prioritat, però ara el que cal és, justament, assignar recursos i pressupost perquè es desplegui, no? I que hi ha moltíssimes iniciatives i mesures dins d'aquesta estratègia que serien molt interessants i que creiem que tindrien un impacte molt important en la reducció de la pobresa infantil a Catalunya.

També la compatibilització de la Renda garantida amb el treball. Sabem que això és una assignatura pendent també dins del Parlament i que sabem que s'està tramitant aquesta reforma, per la qual cosa si, finalment, no?, surt endavant, doncs creiem que també serà fonamental i que, a més, s'alinea amb com altres prestacions socials estan fetes a nivell internacional.

Aquí és molt interessant tot l'exemple, per exemple, del Tax Credit, a Anglaterra o a Estats Units, en el qual doncs s'incorporava aquesta prestació de forma progressiva, en funció dels ingressos també de les famílies, per tal de no caure en aquesta trampa a la pobresa, no?, i que s'anés reduint a poc a poc la prestació a mesura que anaven augmentant els ingressos laborals, i creiem que aquesta és una solució que es podria implementar amb la Renda garantida.

També en aquesta línia, s'ha d'incloure un complement d'infància, també, similarment, a com l'Ingrés Mínim Vital està pensat, no?, a nivell estatal.

I també creiem que és molt important que s'ajustin els imports del complement d'ajuda a la infància de l'IMV a Catalunya perquè, segons un nostre estudi que també vam venir a presentar aquí, tenim el cost més elevat a nivell estatal de criar un fill o filla a Catalunya i, llavors, no té gaire sentit que el CAPI no s'ajusti també als costos de la criança d'aquí a Catalunya.

També, finalment, és importantíssim, no?, justament, implementar mesures efectives de conciliació, entre elles augmentar les places de les escoles bressol, això és fonamental, però també fomentar espais de canguratge per a les famílies, reforçar programes com el Temps per Cures de la Generalitat, que també creiem que és una molt bona direcció com les cures estan plantejades aquí a Catalunya.

També, en aquesta línia, avançar cap a la universalització del lleure educatiu, ja que no és només una mesura que ajuda al desenvolupament dels infants, sinó que també és una eina per a les famílies de conciliació.

I, finalment, també reforçar els programes de formació i acompanyament sociolaboral per a famílies, especialment aquelles monoparentals i d'origen migrant, perquè l'evidència que tenim és que implementar aquests programes ajuda moltíssim a aquestes persones a tornar-se a inserir al mercat laboral i poder-se integrar i trobar feina.

Llavors, de forma breu, també us presentaré l'informe *Xarxes que atrapen: l'explotació sexual de la infància i l'adolescència en entorns digitals*. Val a dir que aquest és un informe molt extens, llavors, com a recomanació també, que us el pugueu mirar amb calma, us el faré arribar també per correu, llavors, intentaré ser molt breu amb els aspectes que tocaré avui perquè és impossible explicar tot el que parla l'informe.

Però, bàsicament, és un informe que explora l'impacte que té l'entorn digital en les dinàmiques associades a l'explotació sexual de la infància i l'adolescència. És un informe que hem pogut elaborar mitjançant la investigació de dades oficials, a entrevistes a experts, però també un gruix molt important de les fonts d'aquest informe ha sigut una enquesta que hem realitzat amb mil joves d'entre divuit i vint-i-un anys de tot l'Estat espanyol, incloent Catalunya, en les quals se'ls ha preguntat per les seves percepcions, experiències que van tenir quan eren infants amb tot el tema digital.

Llavors, ens podem estendre moltíssim parlant de les diferents violències sexuals que pateixen els nens i les nenes a nivell digital. Tenim des de l'abús sexual digital fins al *grooming*, fins al *sexting* sense consentiment o la difusió no autoritzada de material sexual, totes les formes d'abús sexual *online* i també la sextorsió, no? Però aquí jo crec que és molt descriptiu la primera pregunta que se'ls va fer als joves, no?, quan se'ls va preguntar si havien patit algun tipus de violència sexual en l'entorn digital en la infància i el 97,9 per cent ens van contestar que sí. Llavors, és a dir, no?, que és un tipus de delictes i són unes situacions que ocorren de forma freqüentíssima entre els joves del nostre país.

I aquí també doncs veure el contrast amb les denúncies que hi ha per part del Ministeri de l'Interior, que són unes cinc mil per delictes cibernètics, de les quals només mil corresponien a delictes sexuals, amb la qual cosa no es correspon les dades oficials que tenim amb les de la nostra enquesta, no? Llavors aquí, clarament, sabem que aquestes denúncies són només la punta de l'iceberg del que realment està passant perquè molts d'aquests nois i noies no es veuen amb cor de denunciar per moltíssims motius, no?, perquè els canals de denúncia no són prou efectius, confiança en el sistema judicial, però també la normalització d'aquestes

conductes perquè molts dels joves no pensen que el que els està passant és cap tipus de delictes, sinó que aquestes conductes s'han normalitzat tant que ni tan sols ells són conscients del que els està passant.

Llavors, el terme «explotació sexual infantil» també remarcar que no és un concepte jurídic ni legal i que també hi ha cert debat dins de l'acadèmia quant a la seva definició i que engloba molts tipus de conductes, per la qual cosa nosaltres, des de Save The Children, ho hem volgut definir com una forma de violència sexual digital caracteritzada per l'intercanvi d'un benefici o retribució, no? És a dir, que sempre hi ha un benefici o retribució, sigui econòmic, però també pot ser social, sexual, és a dir, que aquí s'engloben diverses tipologies, no? I ja sigui per part d'un tercer o per part propi d'un altre infant o adolescent.

Llavors, existeixen diverses modalitats d'explotació sexual de la infància i l'adolescència que hem recollit en aquest informe. També he de dir que són conductes que no es poden entendre de forma aïllada, sinó que s'han d'entendre també de forma connexa, no?, és a dir, que es pot produir un cas de material d'abús sexual infantil, però també que estigui generat digitalment i que també sigui un material d'explotació sexual infantil. És a dir, que són conductes que es poden produir en un sol moment i que no són aïllades.

En primer lloc, tenim el material d'abús sexual infantil, que és el mal conegut pornografia infantil, que és un terme que nosaltres com a organització no suportem perquè pensem que és una banalització del terme i també disminueix una mica la gravetat dels fets quan parlem de nens i nenes. I aquesta és una de les manifestacions més esteses d'aquest tipus de violència d'explotació sexual i inclou tant la producció, la possessió, la distribució i el consum d'aquest material.

Després tenim el material d'explotació sexual infantil, que engloba un espectre més ampli que el d'abús sexual infantil i que inclou qualsevol representació sexualitzada d'infants, és a dir, no només aquelles representacions en les quals estan realitzant actes sexuals, sinó que també poden mostrar la infància en situacions de nuesa, és a dir, que és més específic. I és aquesta zona grisa que també banalitza la representació sexualitzada de la infància i alimenta aquestes dinàmiques d'explotació.

Després tenim els materials generats digitalment, que tant el material d'abús sexual infantil com el d'explotació sexual infantil pot ser generat mitjançant intel·ligència artificial, a partir d'imatges reals d'actes de naturalesa sexual on n'hi apareixen nens i nenes, però també que no són reals, no? I aquestes conductes és el que també s'explica les ultra falsificacions o *deepfakes*.

I aquí també, a l'enquesta que vam realitzar, doncs aquí veiem que un vint per cent dels nens i nenes ens va comunicar que algú havia compartit amb altres persones imatges creades amb intel·ligència artificial en què apareixia despullada sense el seu consentiment. I també un setze per cent va contestar que algú havia creat imatges amb intel·ligència artificial en què apareixia despullat o despullada.

També una altra modalitat d'aquesta explotació sexual infantil és els materials autogenerats. Són aquelles imatges o vídeos que produeixen els propis adolescents i infants en posicions suggerents o sexualitzades i que es comparteixen a través del *sexting*, que tots coneixem, i que pot ser degut a la presó social, a coacció o de forma voluntària, doncs s'intercanvien aquests materials.

I aquí també, quan els vam preguntar als joves si havien tingut algun tipus d'experiència d'aquest tipus, un quaranta-u per cent ens va contestar que sí que havia enviat de forma consentida fotos o vídeos íntims, però també un trenta-cinc per cent havia contestat que havia enviat imatges o vídeos sense el consentiment del noi o noia que apareixen aquestes fotos o vídeos, el que ens preocupa també enormement, no?

Llavors, dintre de les dinàmiques de captació per aquest tipus de conductes, clar, hem de tenir en compte que la introducció de les noves tecnologies ha facilitat que aquests nens i nenes estiguin exposats de forma molt més freqüent amb aquestes conductes, i aquí el *grooming* és una de les principals formes per les quals els agressors accedeixen a aquests nens i nenes. El *grooming*, bàsicament, es basa en la manipulació, l'engany i la coacció per obtenir materials de contingut sexual o, inclús, buscar una trobada física i que es va produint de forma progressiva, no? En molts casos són persones que s'intenten guanyar la confiança del nen o nena i que, finalment, doncs o demanen materials de contingut sexual o demanen també una

trobadada. I aquí també en l'enquesta el trenta-tres per cent dels nois i noies ens van contestar que havien tingut una experiència d'*online grooming*.

I també les plataformes principals per les quals aquests agressors contacten els nens i nenes, en primer lloc és Instagram, però després TikTok i després WhatsApp, seguidament d'altres plataformes per on també aquests agressors aconseguixen accedir als nens i les nenes.

Aquí també veiem, dins de l'enquesta que vam...

Fitxer 7

...realitzar quins són els principals mètodes de captació i accés a víctimes en l'entorn digital i. com podem comprovar de forma preocupant, no?, quasi el cinquanta per cent va ser a través de perfils falsos, també de suplantació d'identitat i, sobretot, també de forma molt preocupant, a través del xantatge i l'amenaça i els enganys i la confiança, que és el que es coneix com la sextorsió, no? És a dir, que molts dels nois i noies ens havien contestat que s'havien sentit pressionats o extorsionats per enviar aquest material íntim.

Llavors, quan entrem dins del perfil dels *groomers* i explotadors, primer de tot cal dir que no existeix un perfil únic d'agressors, no?, però sí que s'han pogut identificar alguns trets comuns. En primer lloc, que la majoria són homes, el 93,4 per cent segons el Ministeri de l'Interior. També que es tracta de persones joves, entre els divuit i els vint-i-cinc anys, encara que la mitjana d'edat es situa als vint-i-vuit anys.

També que poden actuar només en l'entorn digital, les anàlisis oficials ens indiquen que un seixanta-sis per cent actuava només en l'entorn digital, però el trenta-quatre per cent també buscava, no?, una trobada física amb el nen o nena.

També, de forma sorprenent, en molts casos no oculta la seva identitat, no?, el que genera o pot generar una falsa sensació de confiança i seguretat pel noi o noia que està contactant amb aquest agressor.

També que no sempre són persones desconegudes, això també és un altre mite que amb aquest estudi hem intentat descobrir, perquè el trenta-cinc per cent dels casos l'agressor pertany a l'entorn proper del noi o noia.

I també que la motivació no sempre és sexual, sinó que també pot ser, per exemple, econòmica, això també és un dels trets que hem trobat per part dels perfils de *groomers* i explotadors.

I després també fem una anàlisi en aquest informe de com les tecnologies tenen aquesta doble cara o aquesta doble vessant. Ens poden servir per ser un espai on es produeixen de forma molt més fàcil tot aquest tipus de conductes i delictes, però a la vegada també ens poden servir per detectar i prevenir millor aquest tipus de conductes, no?

En primer lloc, partint de les tecnologies com un obstacle per a la detecció i investigació, tenim l'encriptació o el xifrat d'extrem a extrem, que és un tipus de tecnologia que s'aplica a plataformes o aplicacions com WhatsApp, Telegram o Signal, que el que fa és protegir la privacitat de les comunicacions. Això fa que, per exemple, quan s'intercanvia material d'abús sexual infantil, doncs sigui molt més difícil rastrejar i identificar les persones que s'han intercanviat aquest material.

A més, amb aquesta encriptació, només si hi ha una denúncia prèvia, es pot intentar identificar la persona. Però, bé, fa molt més difícil doncs, justament, detectar aquest tipus de materials.

Després també l'ús de la *dark web*, que constitueix una part d'internet que és de molt difícil accés de forma convencional i que, a més, utilitza programes específics per poder-hi accedir, és ara mateix l'espai preferit per la circulació de material d'abús sexual infantil i és un espai on les autoritats i les administracions tenen molt complicat trobar, sobretot, les persones responsables perquè l'anonimat és la llei a la *dark web*, és a dir, que és molt difícil identificar les persones.

I per últim, i no menys, és la intel·ligència artificial, ja que també ara mateix s'està utilitzant per la creació d'aquests materials d'abús sexual infantil i, ara mateix, és una de les eines principals en la creació d'aquest tipus de materials. Llavors, és molt difícil també detectar i identificar si aquell material és verídic o no, si hi ha un nen que realment està patint aquests abusos i també és molt difícil identificar els agressors, no?, perquè tampoc no apareixen en els vídeos o en els materials.

També per això doncs la tecnologia també pot ser una oportunitat per detectar i investigar aquest tipus de conductes. En primer lloc, hi ha el que es diu la detecció

de material conegut o *hashing*. El *hashing* és una empremta digital única que es pot utilitzar per quan ja s'ha identificat un material d'abús sexual infantil, s'utilitza per també detectar altres materials d'abús sexual infantil, per exemple, amb el mateix nen o nena, no? I això facilita que, per exemple, les persones que estan identificant aquest material no hagin de tornar a visualitzar-lo perquè la intel·ligència artificial ja ho detecta. I això s'ha de dir que és un tipus de tecnologia limitada i que s'està treballant, però que no acaba de ser del tot efectiva, evidentment, per detectar aquest tipus de material.

Després també tenim el disseny segur i verificació d'edat, que això també és un tema que a nivell estatal s'està treballant amb la llei de protecció dels menors en els entorns digitals, i és que les plataformes tenen les eines per implementar mecanismes de verificació d'edat segurs i efectius per garantir, justament, que els nens i nenes tinguin una navegació segura en aquests espais.

I, després, d'una altra forma la intel·ligència artificial també ens permet, justament, automatitzar i utilitzar tasques com la classificació d'aquest material i perquè també les persones que es dediquen a identificar i buscar-lo doncs ho tinguin més fàcil a través de la intel·ligència artificial.

I ja entrant a la part de recomanacions, aquestes només són unes poques que apareixen en l'informe, però l'informe és molt més extens pel que fa a les recomanacions i té recomanacions tan enfocades a infants, en l'àmbit educatiu, en l'àmbit judicial, en l'àmbit de les administracions públiques, en l'àmbit de les plataformes per les quals és molt interessant, a l'hora d'elaborar polítiques públiques, tenir-les en compte.

En primer lloc, és molt important tenir estudis actuals de la prevalença d'aquestes conductes, no? Perquè sí que és veritat que nosaltres podem fer enquestes, però al final només arribem a uns mil joves, no? És molt important que també des de les administracions públiques es facin de forma regular aquestes enquestes i aquests estudis per tenir una base de dades suficient per poder valorar la dimensió del problema.

Després també és molt important que es posi en marxa el registre unificat de violència contra la infància que ja estava previst en la LOPIVI.

També en l'àmbit educatiu i també el de la prevenció, evidentment, és incorporar en el currículum escolar l'ús segur de les noves tecnologies. Aquí creiem que és una assignatura molt important des de totes les edats, des de l'educació infantil, passant per l'educació primària i l'educació secundària obligatòria, i que sigui adaptada a cada fase educativa perquè els nens i nenes sàpiguin identificar els riscos als quals s'exposen quan utilitzen les xarxes socials.

També en l'àmbit educatiu, tot el tema del coordinador de benestar, que ja sabem que és una mesura que s'està implementant aquí a Catalunya i a tot l'Estat espanyol, però creiem que reforçar aquesta figura és fonamental, que tingui els recursos suficients i el reconeixement per poder dur a terme aquesta tasca tan important.

De la part de sensibilització, evidentment, creiem fonamental elaborar campanyes dirigides a infants i adolescents, però no només a aquest col·lectiu, sinó també a famílies i a la societat en general, sobre els riscos associats a l'explotació en l'entorn digital.

Pel que fa a l'atenció a les víctimes, com he comentat, les denúncies que tenim són només la punta de l'iceberg pel que fa al fenomen a nivell global, i que garantir serveis integrals i de denúncia efectives per a aquestes víctimes és fonamental perquè justament aflorin totes aquelles denúncies que no s'estan fent i les víctimes se sentin segures per poder denunciar.

També, molt relacionat amb això, és la justícia especialitzada. Aquí, a nivell estatal, és molt important que s'estableixin aquestes seccions especialitzades de violència contra la infància, però també el model Barnahus, que aquí a Catalunya s'ha implementat de forma molt estesa, també és un exemple de com gestionar i com afrontar els casos de violència sexual en la infància, que també engloba, evidentment, l'entorn digital i no només l'entorn físic.

També, com he mencionat abans, les plataformes tenen certes obligacions que per part de les administracions públiques també hauríem d'intentar reforçar, que és establir mecanismes de verificació d'edat que siguin efectius. Però també aquestes plataformes tenen altres obligacions legals, que, a més, també venen per part de la Unió Europea, com és la detecció i la notificació de continguts il·lícits, la verificació d'edat, que també és una altra de les seves obligacions, i la validació d'identitat de

les persones que comparteixen o venen aquests continguts, però, sobretot, també el que és la moderació d'aquests continguts, perquè ara mateix moltes d'aquestes plataformes no estan fent tota aquesta feina de moderació de continguts que poden arribar a la infància i a l'adolescència.

I això és tot. Moltíssimes gràcies per la vostra atenció i, si teniu alguna pregunta, doncs endavant.

La vicepresidenta

Perfecte. Doncs moltíssimes gràcies a la senyora Lorda per explicar-nos aquests informes de Save the Children.

Bé, aquesta és una compareixença que va demanar el Grup del Partit dels Socialistes i, per tant, els tocava el primer torn d'intervenció, però la diputada del Partit Popular ens ha demanat si no hi havia cap inconvenient en poder intervenir en el primer torn, si estan d'acord amb les portaveus. Perfecte. Doncs en aquest cas donem la paraula a la senyora Montserrat Berenguer del Grup del Partit Popular de Catalunya.

Gràcies.

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies, presidenta. I gràcies al Partit Socialista per donar-me el torn de paraula.

Bé, gràcies a Save the Children, a Ona per aquests estudis, per aquesta exposició. Complementa una mica també l'anterior, eh? És a dir, aquesta dada ens ha dit una dada nova, que és la de la precarietat laboral, que entenem que és una dada clau, perquè és una dada que també, depèn de com es pugui mirar i llegir, és una dada que pot falsejar-se, perquè es poden presentar com una taxa de desocupació a Catalunya molt baixa, que l'economia global funciona, però per la porta del darrere tenim això, no?, la pobresa infantil, la precarietat laboral i aquesta escalada.

Us heu referit a persones d'origen migrant a Catalunya, però entenem que ja hi ha segones i terceres generacions i, per tant, no sé si us referiu a nouvingudes o bé també hi ha aquestes segones o terceres generacions i, per tant, que ja tenen un cert arrelament, que ja tenen una residència. Ho dic perquè a vegades, d'alguna manera, sinó sembla que reforcem, no?, aquest estigma i potser no és com a tal.

Després, el que diré, que m'ha quedat pendent abans també, que si no s'augmenta l'actual inversió en infància fins a assolir aquesta mitjana europea, que vostès xifren entorn al 2,5 per cent, serà difícil reconduir la situació.

Per tant, si això és així, si ens podríeu donar una resposta de dir, escolteu, si no arribem aquí ens quedarem, doncs, que no podrem implementar aquestes accions.

Quant a la universalització del lliure educatiu, que estant d'acord amb el fons, també manifestem que hem d'entendre que em queda una mica pendent això de quan l'infant ha de prendre part activa d'això. És a dir, d'aquest disseny del lliure educatiu, què és el que realment vull fer. És a dir, no com una obligatorietat, sinó com una opció.

Per què? Perquè moltes vegades parteix del propi desig o de la pròpia imposició dels adults i, fins i tot, de projeccions personals frustrades, no? De dir, aquell gran jugador de futbol que jo no vaig poder ser, vull que el meu fill sigui. I que no s'entengui tampoc com un espai de guarderia.

Després, quant a l'informe de l'explotació sexual de la infància-adolescència, aquesta violència digital, que és un tema que conec de primera mà, eh?, i a nivell professional. Jo diré una cosa que potser és políticament incorrecta, però jo crec que hem de començar a incorporar l'aprenentatge que ens ofereix el propi agressor sexual, el propi pedòfil i el propi pederasta en tot això.

I ho dic perquè és important, perquè sempre, d'alguna manera, anirem una mica per darrere, no?, en el disseny de les accions. I està bé, perquè el mètode preventiu, què millor com prevenir que no escoltant qui fa la mala acció, parlant clar.

Llavors, a nivell nacional, estem plenament d'acord, Ona, en el que has comentat, i també al vostre informe, en aquelles recomanacions que feu de la normativa que protegeix de manera efectiva tots els menors d'edat en entorns digitals. I això va més enllà d'aquesta de l'obligatorietat fidedigna de l'edat, sinó que també ha d'incloure, precisament, tots els proveïdors de continguts, fabricants de dispositius intel·ligents.

Per què? Perquè es troben vies i camins per falsejar, per donar identitats falses, la capacitat de poder encobrir-se i aconseguir la seva fita, que es captar, no? Això és

així. I la ingenuïtat de la infància i de l'adolescència existeix i se n'aprofiten i, per tant, la infància i l'adolescència són vulnerables.

I l'exposició de continguts d'índole sexualitzada i de pornografia, que a vegades ja és aquest bon ús que cal implementar de les tecnologies de la informació i la comunicació, però que, fins i tot, fent un treball –m'ho deia un adolescent–, de biologia, consultant, li sortien altres pàgines emergents que ell tampoc hi havia... I ja sortien totes aquestes imatges hipersexualitzades o pornogràfiques. Dius, és que encara que jo no vulgui consultar-ho, és que ho tinc i m'arriba.

I per tant, bé, volia dir que això, que la violència sexual d'infants i adolescents, per continuar treballant, que és un dels estudis que us vam demanar, ja ho sabeu, com a formació, que estàvem preocupats i que poguéssiu desenvolupar alguna cosa. Per tant, l'estudi ens dona molta informació, és de molt agrair, però que continua tenint grans buits, que haurem de continuar treballant més.

I que estem a favor de la necessitat de posar també en marxa, volíem dir, un registre unificat de la violència. És a dir, aquest registre unificat de la violència perquè, ara mateix, no s'està incloent la violència sexual digital a la infància i a l'adolescència. Per tant, bé, traslladar-vos això, no sé si ho veieu factible, però creiem que és una petició i una demanda necessària.

I moltes gràcies a tots per això, per aquest torn.

Gràcies.

La vicepresidenta

Sí, moltes gràcies, diputada. Ara sí, continuem amb l'ordre corresponent i, per tant, en aquest cas té la paraula el Grup Parlamentari Socialistes Units per Avançar, la seva diputada, la senyora Beatriz Silva.

Gràcies.

Beatriz Silva Gallardo

Moltes gràcies, vicepresidenta. Bona tarda a tothom. En primer lloc, agrair a Save the Children per portar-nos aquests informes. La pobresa infantil...

Fitxer 8

...és un dels problemes més greus que afecta a la infància al nostre país. Portem molt de temps repetint que cal prendre mesures, però crec que tots i totes tenim la sensació que s'avança molt poc, que massa nens i nenes al nostre país estan hipotecant el seu futur perquè viure durant la infància en una situació de pobresa marca tota la vida d'una persona.

El meu grup parlamentari és conscient que els comptes de les famílies no surten, que és urgent materialitzar les recomanacions d'aquest informe, especialment l'estratègia de lluita contra la pobresa infantil 2025-2030 que impulsa el Govern i que conté, com constata també aquest informe, diverses mesures enfocades a combatre la pobresa laboral de les famílies amb infants a càrrec, entre elles les de comptabilitzar una feina amb la Renda garantida de ciutadania, però també la inclusió d'un complement d'infància en aquesta prestació. Necessitem que les prestacions arribin a totes les famílies que ho necessiten, especialment a aquelles que es troben en situació de pobresa severa.

Segons l'informe elaborat pel Comitè d'Experts per a la Transformació i la Innovació Social del Govern, el CETIS, sobre com invertir en un futur just per a la infància, un dels problemes més greus és la situació de pobresa severa, que afecta al voltant de 190.000 infants al nostre país.

Aquest informe constata també que les prestacions tenen una funció molt limitada i que cal una reformulació per revertir aquestes xifres. Però constata també una altra qüestió de què parla també aquest informe i és el paper que té el cost de l'habitatge en la pobresa infantil. Una de cada deu famílies destinen més del quaranta per cent dels seus recursos a despeses relacionades amb el lloc on viuen. I en el cas de les famílies en situació de pobresa severa, gairebé tots els recursos es destinen a sufragar una necessitat que és essencial.

Per a això, el Govern s'ha posat com a prioritat no només reformar el sistema de prestacions, sinó també un full de ruta molt ambiciós en l'àmbit de la construcció d'habitatge. Les polítiques públiques han de ser efectives i arribar a totes les persones.

En relació a l'informe sobre les xarxes que atrapen, creiem, evidentment, que és molt preocupant el nombre d'infants i adolescents que estan sent víctimes de delictes a les xarxes. És preocupant també que la mateixa Fiscalia constatés en una de les seves últimes memòries anuals que defensar els menors dels depredadors de tota mena que circulen per les xarxes és un objectiu gairebé impossible.

En aquest context, informes com el de Save the Children són molt necessaris. D'alguna manera, en llegir aquest informe, jo pensava com l'explotació sexual d'infants i adolescents s'ha anat reinventant i com l'entorn digital ha trobat un territori on pot romandre en certa forma impune.

Les propostes de campanyes d'informació són imprescindibles, però també dotar d'eines als professionals que poden intervenir en aquest context és imprescindible, el paper de les normatives europees perquè la persecució dels crims a l'entorn digital escapen a les fronteres nacionals. I, en aquest sentit, m'agradaria saber si les propostes d'aquest informe s'han inspirat en experiències d'altres llocs que hagin donat resultats.

També si en l'abordatge que s'està fent a nivell europeu s'ha tingut en compte els algoritmes i la relació amb el *grooming*, si hi ha experiències d'èxit que es pugui incidir en el *grooming* a través dels algoritmes.

I, finalment, si tenen dades sobre si la intel·ligència artificial en aquest moment potencia l'explotació sexual de la infància i l'adolescència o més aviat està ajudant a detectar-la i combatre-la. I moltes gràcies de nou per la feina.

Gràcies, presidenta.

La vicepresidenta

Moltíssimes gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts i té la paraula la diputada, la senyora Rosa Jové.

Rosa Jové i Montañola

Hola, bona tarda. Gràcies, senyora Ona Lorda, per venir en representació de Save the Children a presentar-nos aquests dos informes. Jo els he buscat a la pàgina web i ja me'ls vaig llegir una mica aquests dies. Són informes amb molt rigor i molta solvència com ja ens teniu acostumats.

En primer lloc, *Els comptes que no surten* ens endinsa en una trista realitat. És a dir, actualment, una persona pot treballar, tenir un sou més o menys digne, res de l'altre món, però viure en el llindar de la pobresa o en la pobresa, directament.

Les principals conclusions que més m'han impactat és que això li passi a un 11,7 per cent de la població, que tenen feina i es troben en situació de pobresa laboral, sobretot en famílies amb fills. És normal, si amb el mateix sou tens més fills a càrrec o en famílies nombroses, doncs encara més. O en cas de famílies monoparentals, que aquí el que fas és que, en lloc de tindre a vegades dos sous a casa dels pares, en tens només un. S'entén perfectament, no?, però funciona així.

Llavors, des de Junts creiem que per començar a solucionar aquestes situacions de pobresa s'haurien de treballar uns punts que vostès ja els han dit, i n'han ficat molts més, eh?, que són, millorar la qualitat de l'ocupació, és a dir, fomentar contractes estables, jornades adequades, remuneracions suficients, facilitar la conciliació laboral i la intensitat laboral adequada per les famílies amb fills i filles i revisar i reforçar les prestacions familiars, que n'heu citat moltes, ara només ho ficarem així, les ajudes a la criança, per tal de compensar la vulnerabilitat de les famílies.

Però ens sorgeix un dubte que volem transmetre. Treballar aquests aspectes està perfecte, perfecte, però creiem que, a més a més de treballar aquests aspectes concrets, hi ha uns dèficits del sistema, de base, que també pensem que s'haurien de treballar i no sé què en pensen vostès.

Per exemple, fico dos exemples senzills, eh?, no és que siguin els únics que hi ha. Si es treballés en l'educació sexual i reproductiva, potser s'evitarien embarassos no desitjats, que reduirien les famílies monoparentals no desitjades o nombroses no desitjades. Jo, si la gent vol ser-ho, jo soc la gran d'una família nombrosa, endavant, però, vull dir, que a vegades una millor educació sexual podria fer que en alguns casos millorés tot això. O, per exemple, augmentar el nivell educatiu de les famílies que faria que no només elles tinguessin uns sous i uns treballs més dignes, sinó que, a més, els seus fills també millorarien el nivell d'educació i també podrien accedir a treballs millor remunerats. Això és la meva pregunta en el que fa al primer informe.

I quant al segon, amb *Xarxes que atrapen*. A veure, tenim unes idees preocupants quant a les dades que heu aportat, noranta-set per cent dels joves afirma haver patit

alguna forma de violència sexual en entorns digitals, trenta-tres per cent dels joves declaren haver tingut contacte amb una persona adulta amb fins sexuals, no vol dir que hi hagués res més, però sí que l'han vist en persona, eh?, i un vint-i-set per cent ells van enviar missatges i fotos i vídeos d'ells mateixos de forma voluntària. I el seixanta-cinc per cent no percep com a risc que tot això estigui passant, no?

Aquest informe proposa diverses mesures per actuar davant d'aquesta realitat. Impulsar l'educació digital segura, juntament amb una educació afectivo-sexual, és que això és important, eh? La formació específica tant per a pares, jo penso que no només per a professionals del sector, els pares també, i a més a professionals i amb...

Regulació i millora dels entorns digitals per garantir que els drets dels infants i adolescents estiguin protegits *online*, així com l'aplicació efectiva de la llei orgànica de protecció de la infància, la nova legislació, que està en tràmits i aquestes coses.

I sensibilitzar les famílies i joves sobre els riscos associats.

Però, igual que la portaveu del PSC, jo també tinc una pregunta sobre la intel·ligència artificial, perquè, actualment, la intel·ligència artificial resulta que el setanta per cent dels joves no considera la manipulació de la intel·ligència artificial com un risc durant la infància i, en canvi, sí que podem veure com es poden ficar fotos d'una persona amb un cos que no correspon al seu o fer-li dir coses, actualment, que ell no ha dit mai, no? I, llavors, què podem fer de cara al futur per enfrontar-nos a tot això?

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltíssimes gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada, la senyora Najat Driouech.

Gràcies.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, presidenta. En primer lloc, jo també voldria donar la benvinguda a la senyora Ona Lorda en aquesta comissió, que sap que les aportacions de l'entitat

que avui representa i els estudis per a aquesta comissió, i en especial per aquesta diputada, són importants i són útils.

I crec que avui, seguint una mica l'explicació dels dos informes que avui ens ha presentat i també l'informe que ens han presentat l'entitat que els ha precedit, ens dona més raó com a Esquerra Republicana, quan en el darrer no, sinó l'altre Ple de debat de política general, nosaltres com a Esquerra Republicana vam portar una proposta que es va aprovar al Ple per poder celebrar un monogràfic sobre la infància.

I crec que és important que ho tornem a situar aquí avui perquè crec que el debat és important, és multidimensional i afecta i toca diferents àmbits que impacten directament sobre la infància i seria bo que el poguéssim celebrar i poguéssim fer propostes que vagin en aquesta línia, eh?, bàsicament, millorar tota aquesta situació que avui ens aneu explicant.

Respecte al primer informe, ens ho podríem imaginar, no?, i podem donar la raó a la..., ja fa anys que estem sentint que la pobresa té cara de dona i, en concret, de dona migrada. Amb les dades que avui vosaltres ens presenteu, evidentment, ens situeu que afecta en especial a les llars o infants, diguem-ne, de famílies descendents d'immigrants de fora de la Unió Europea.

Compartim que les prestacions actuals no són suficients, per això nosaltres tornem a insistir que crec que hem d'estar a l'alçada de la resta de països europeus i tenir una prestació universal per fi de càrrec, no només, també amb mesures que puguin universalitzar l'accés al lleure, l'accés a l'educació l3 o, per exemple, la gratuïtat del menjador, entre molts altres, no?

Nosaltres compartim també, i així ho hem enregistrat com a propostes d'esmena a la modificació de la llei de renda garantida de ciutadania, que és poder millorar aquesta compatibilitat amb les rendes del treball de les famílies que són perceptores de la Renda garantida ciutadana perquè, sinó, fem que la pobresa s'hereti i que les famílies no puguin, diguem-ne, millorar tampoc el seu grau d'ocupabilitat perquè el fet, avui, d'acceptar una oferta de treball penalitza i creiem que no hauria de ser així.

Però aquí volíem plantejar alguna pregunta, no? La primera crec que seria interessant que si podem, d'alguna manera, de totes les recomanacions que avui

vostè ens ha situat, quines són les tres prioritàries que hauríem d'estar ja donant resposta.

I respecte al segon informe, el de les *Xarxes que atrapen*, i com a mare d'adolescents, no?, que ja comencen a tenir xarxes, crec que la situació és molt preocupant, i la situació que avui vostè ens ha explicat en l'informe ens està donant una foto real que està passant avui en dia. I compartim que els infants i adolescents no són conscients del risc que té aquesta sobreexposició, no són conscients, com ha dit la diputada Jové, que enviar una imatge o segons quina conducta tingui una altra envers a...

Fitxer 9

...mitjançant les xarxes no les saben identificar, i creiem que és molt necessari que es pugui també fer un acompanyament i conscienciació en aquests infants i joves.

Vostè n'ha apuntat alguna recomanació en aquest sentit i nosaltres voldríem traslladar-li una pregunta. Aquesta recomanació que vostè planteja o com poder conscienciar o que potser s'haurien de fer accions de sensibilització i conscienciació als infants. Jo tinc una pregunta, només a l'àmbit educatiu o hauríem de fer-ho més a l'àmbit comunitari, com espais de joves, etcètera.

I també l'altra, si creieu que les famílies també haurien, d'alguna manera, de tenir aquesta formació, si és possible visualitzar una mica el risc que suposa aquesta exposició.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de VOX, no obstant la seva diputada s'ha excusat perquè no podia quedar-se tota la comissió. I, per tant, passem ara la paraula al Grup Parlamentari Comuns, a la senyora Núria Lozano.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, vicepresidenta. En primer lloc, moltes gràcies a la senyora Lorda per la compareixença, també per la tasca que desenvolupen des de Save the Children.

Parlar de pobresa laboral vol dir parlar de no arribar a final de mes després de cobrar un salari insuficient per cobrir les necessitats més elementals de les persones que depenen d'aquest sou. I en parlem de nivells, segons un informe de Comissions Obreres del 2024, d'entorn al deu per cent de la població assalariada, que és un nivell molt molt preocupant, perquè estem parlant de gent que està treballant activament i que, en canvi, no aconsegueix superar el llindar del risc de pobresa.

I, a més a més, també ho és la situació d'enorme diferència en funció del sector productiu. En alguns casos, pràcticament, triplica, entre el que més i el que menys, parlem de dos cops i mig, aproximadament, al mateix índex. O d'un element que no per conegut no és a destacar, que és el fet que la maternitat segueix sent una condició que expulsa del mercat laboral durant alguns períodes de la vida de les dones i, per tant, contribueix a aquesta pobresa laboral.

Però si tenim en compte la inexistència de polítiques efectives d'infància i que, per tant, són només els adults qui tenen ingressos, això implica que, naturalment, és encara pitjor a les famílies que tenen infants al seu càrrec.

I, en conseqüència, la falta d'aquestes polítiques públiques, la falta de transferències públiques implica que els índexs de pobresa al cas dels infants no es veuen modificats per les mateixes, com sí succeeix, per exemple, amb les pensions al cas de la gent gran.

Parlàvem abans de la universalització de polítiques educatives com a factor de correcció de desigualtats socials, que hauria d'incloure el dret al lleure educatiu tot el curs, també durant l'estiu.

I parlàvem també, i em detindré aquí per un moment, de la reforma de les prestacions garantides, del sistema de prestacions garantides, amb la nova llei de la renda garantida de ciutadania, que hauria de permetre tenir una garantia de perspectiva d'infància amb l'existència de prestacions per fills a càrrecs, com és la que proposa el Grup de Comuns, i que pensem que el CAPI no pot representar ni per import ni tampoc per modalitat, donat al seu caràcter de creixent, encara que sé que va a trams, però va en sentit invers.

Si volem millorar la taxa de cobertura per reduir aquest *non take-up* a què vostè feia referència, hem d'assegurar la seva utilitat, la seva compatibilitat amb les rendes del

treball, per fer possibles unes prestacions útils per sectors cada cop més amples de la població, junt amb nous drets de conciliació per poder assumir la criança, fins i tot en cas de llars «monomarentals». Actuacions necessàriament acompanyades de polítiques de caràcter sociolaboral per a les famílies.

I per acabar, respecte a aquest informe, una dada a retenir. Les dades de pobresa entre les famílies amb fills i filles que treballen com a autònoms vostès les situaven com a superiors respecte al cas de les famílies assalariades, però ens interessaria saber si disposen de dades de falsos autònoms i autònoms dependents, per tal de poder fer una comparativa encara més completa.

I referim el segon dels informes, un de cada cinc joves afirma haver estat víctima de *deepfakes* durant la infància o adolescència. Dit d'una altra forma, han estat víctimes de l'ús d'intel·ligència artificial per mostrar els seus cossos nus i difondre les seves imatges sense el seu consentiment.

És una xifra esfereïdora que justifica plenament la compareixença i posa encara en més valor a la tasca desenvolupada, però, per preocupants que siguin, no es tracta només de les xifres, sinó de les complexes i diverses formes d'explotació sexual destinades a infants i adolescents a la xarxa en una doble dimensió: com a eina de captació, però també com a mitjà de comissió de les conductes de violència. En parlem de pressions, en parlem d'amenaques, en parlem de xantatges per enviar continguts íntims, imatges eròtiques o de contingut sexual.

I és preocupant també la dimensió que estan agafant les conductes d'assetjament en xarxes socials, també a través d'aplicacions de missatgeria instantània, perllongant l'assetjament més enllà de l'entorn d'origen amb conductes com el *sexting* o la sextorsió també amb l'ús d'intel·ligència artificial.

Respecte a una pregunta, de si disposen de dades, en quina proporció. Segons el seu informe, es produeixen aquestes conductes protagonitzades per adults o protagonitzades per altres menors en aquests entorns d'assetjament.

Quan van presentar l'informe donaven unes dades de denúncies..., la informació procedia de Mossos d'Esquadra, per tant, entenem que és fidedigna, però en unes dades molt molt minses de denúncia, que pensem que poden ser..., doncs la sensacions de punta de l'iceberg.

I parlaven vostès del Barnahus i seria un exemple de com quan hi ha un recurs útil a disposició de les víctimes, acaben per aflorar els casos en unes xifres molt superiors al que inicialment s'havia teoritzat i, per tant, caldria tenir present aquesta possibilitat.

Centrant-nos a les mesures per protegir els drets d'infància i d'adolescència en l'entorn digital, en primer lloc, voldríem posar en valor la LOPIVI, una norma que, per primer cop, ha apostat per afrontar aquesta necessitat de fer de la xarxa un lloc segur per infants i adolescents (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –i vaig acabant, vicepresidenta– liderada des del Ministeri d'Infància i Joventut, que encapçala el nostre espai polític, amb la ministra Sira Rego al capdavant. Però això és només un primer pas perquè cal desplegar la LOPIVI, com molt encertadament plantegen vostès, però també cal reforçar amb la futura llei orgànica de protecció de les persones menors en entorns digitals segurs.

Quins elements consideren vostès prioritaris, tant pel que fa al desenvolupament reglamentari com pel que té a veure amb aquesta nova norma reguladora?

I coincidim en que és imprescindible l'ús de campanyes, però pensem que no és suficient. En aquest sentit, ens ha semblat molt interessant el que plantejaven vostès sobre la incorporació de continguts curriculars sobre ús segur i responsable de les tecnologies, no només pel que fa als menors, sinó també a la formació dels professionals, però molt especialment en el cas de les famílies –amb això acabo– perquè tot sovint aquestes tenen un grau de competència digital molt inferior al dels menors que han de protegir i, per tant, és imprescindible per poder actuar de manera coordinada famílies i escoles.

De ben segur el més eficaç és la prevenció i, per tant, des d'aquesta capacitació, doncs pensem que es pot actuar de manera més segura. Ara, malgrat això, la responsabilitat no hauria de recaure a les usuàries, sinó que són super importants l'ús d'instruments normatius i també la monitorització de xarxes per part de l'Administració per garantir la seguretat d'aquests menors, sobretot des del Departament d'Interior.

Moltes gràcies i gràcies per la flexibilitat.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, diputada. Atès que no hi ha cap representant ni del Grup de la CUP ni tampoc del Grup Mixt, obriríem ara un segon torn per la senyora Ona Lorda per poder respondre aquestes qüestions que li han adreçat des dels grups. Gràcies.

Per un termini màxim de quinze minuts, perdoni.

Ona Lorda Roure (responsable d'incidència política de Save The Children)

D'acord. Moltíssimes gràcies a totes les diputades per aquestes preguntes tan pertinents.

Començaré a respondre a les preguntes de la senyora Berenguer, tot i que no sigui aquí, perquè consti en acta... *(Veus de fons.)* Ah, també el vostre grup, sí és veritat.

En primer lloc, ella parlava del tema de l'estigma que poden patir les famílies migrades quant al tema de pobresa laboral. Les dades que consten a l'informe es refereixen, sobretot, a persones migrades de fora de la Unió Europea, és a dir, generacions que acaben d'arribar al país. És a dir, no tenim les dades de segones o terceres generacions, que ja no es considerarien de fora de la Unió Europea.

Pel que fa a la inversió en infància, que molt bé ha comentat la senyora diputada, ara mateix ens trobem en un nivell d'inversió d'infància molt inferior a la mitjana europea, per la qual cosa des de la nostra organització instem a les autoritats públiques que fiquin totes les mesures necessàries per poder incrementar aquesta inversió. Això, evidentment, està molt vinculat amb tot el tema dels pressupostos aquí a Catalunya, que ja sabem que es porten prorrogant des de fa ja un bon període.

I també molt bé vinculat a l'estratègia d'ajuda contra la pobresa infantil, que també han mencionat diverses diputades, i que creiem que és una prioritat el seu desplegament i per la qual cosa instem a aquesta comissió a que posi a disposició del Govern de la Generalitat tots aquells recursos que siguin necessaris per poder-la desplegar i augmentar aquesta inversió en infància.

També estic molt d'acord amb la diputada quan ha mencionat tot el tema del registre unificat de violència sexual, tal com preveu la LOPIVI, que, com bé menciona la senyora Lozano, el desplegament de la LOPIVI és fonamental per poder tenir totes aquelles eines necessàries per combatre qualsevol tipus de violència contra la infància.

També en la mateixa línia que comentava la diputada Silva, l'estratègia de lluita contra la pobresa infantil hauria de ser l'eina principal i la prioritat principal del Govern de la Generalitat per fer front a la situació de pobresa infantil tan preocupant que tenim en aquest país. Recordar que un de cada tres nens i nenes es troben en situació de pobresa aquí a Catalunya. I que creiem que aquesta estratègia ha estat suficientment treballada per ser l'eina primordial del Govern de la Generalitat i que ara només falta dotar-la de recursos, i amb això som molt insistents.

També molt d'acord amb el que s'ha dit, en el que ja es va, no?, mencionar a l'informe del CETIS sobre pobresa infantil. Estem molt d'acord que cal reformular les prestacions actuals, com bé ja he mencionat en aquest informe, però també abordar la crisi de l'habitatge perquè això fa que moltes situacions que no es considerarien de famílies que es troben sota el llindar de la pobresa, com bé esmenta l'informe del CETIS, està una mica maquillat, no?, perquè han de fer front a una despesa molt elevada d'habitatge, per la qual cosa els situa en situació especialment vulnerable, però perquè fa a ingressos no es detecta aquesta situació, no?

També molt d'acord en què la tecnologia digital el que ha fet és només reinventar tot el tipus de violència contra la infància i també, sobretot, el que és la impunitat i l'anonimat dels agressors que, justament, doncs tenen molta més facilitat.

Quant a les preguntes sobre les dades d'intel·ligència artificial, aquest informe no explora si és més perjudicial la intel·ligència artificial que ens ajuda, però, evidentment, totes les dades de l'enquesta indiquen que ara mateix la intel·ligència artificial està sent més perjudicial per la infància que no ens està ajudant, no? Amb tot el tema que també es comentava dels *deepfakes* o les ultrafalsificacions o l'ús d'aquesta intel·ligència per crear imatges que després aniran circulant per les xarxes.

També com a organització estem d'acord, evidentment, amb el que mencionava la senyora Jové quant a millorar la qualitat de l'ocupació i del mercat laboral. Al final, com s'ha il·lustrat en aquest informe, estem davant d'un problema estructural que és el mercat laboral d'aquest país, que des de fa dècades continua arrossegant situacions de precarietat molt greus, tot i tots els indicis de millora macroeconòmica que estem veient a Catalunya però també a nivell estatal. I que ens preocupa

especialment, no?, que hi hagi aquesta doble situació, que ens trobem que a nivell europeu som un dels països on més creix el PIB, però a la vegada ens trobem en una situació en què la pobresa infantil no para de créixer si ho comparem amb els darrers anys, no? Doncs és una situació que realment ens preocupa i que posa a manifest les mancances d'aquest sistema quant a la protecció infantil i que creiem que estem en un punt d'inflexió i que hem de canviar.

Llavors, quan parlava també del tema dels embarassos no desitjats. Evidentment que l'educació sexual pot ajudar en aquest sentit, no?, però que també la taxa de fecunditat aquí a Espanya i a Catalunya és de les més baixes de la Unió Europea i que, justament, facilitant un sistema i unes prestacions socials i un sistema de garantia d'ingressos, però també millorant el mercat laboral, creiem que seria una forma que aquestes famílies no estiguessin en aquestes situacions de precarietat laboral i també, d'alguna forma, s'incentivaria que les famílies també tinguessin més ganes de tenir fills i filles.

També quan parlava vostè de la intel·ligència artificial, no?, i que el setanta per cent dels nens i nenes no veuen aquest risc inherent en aquest tipus d'intel·ligència i què podem fer, crec que aquí, evidentment, que nosaltres com a famílies som responsables també de tot el que els ensenyem als nens i nenes i com a administracions públiques a nivell d'educació, però aquí també jo crec que apel·lar a la responsabilitat de les plataformes i dels proveïdors de serveis digitals. Que aquí sí que és veritat que a nivell estatal i a nivell europeu s'està fent una feina en aquesta direcció perquè les famílies i els nens es veuen deseparats, no tenen eines per identificar els riscos d'aquesta intel·ligència artificial i que no podem depositar tota aquesta responsabilitat a les famílies, i inclús a les escoles, que són àmbits on, evidentment, s'ha de potenciar aquesta educació i aquesta pedagogia, però ara mateix hi ha una manca de regulació a nivell internacional pel que fa a la intel·ligència artificial, pel que fa, a nivell europeu, s'està intentant regular, però clarament no està sent suficient perquè la llei europea de serveis digitals s'ha aprovat, però no estem veient un canvi molt significatiu quant a la protecció dels nens i les nenes.

Per la qual cosa depositem una mica la nostra esperança que aquesta llei estatal vindrà a respondre una mica a aquesta situació, tot i que també, que ara contestaré,

no?, el tema de la llei estatal, creiem que pot ser útil i que és un pas endavant, és un progrés...

Fitxer 10

...però que, evidentment, no serà la solució o la panacea a la situació de violència sexual *online* que pateixen els nens i les nenes i que aquí s'ha de fer una feina molt intensiva d'educació, tant en la família com a les escoles, però som conscients també que les famílies tampoc tenen les eines per saber treballar tots aquests temes.

També per respondre la senyora Driouech, quan ens demanava les nostres tres prioritats pel que fa a les recomanacions de l'informe de *Comptes que no surten*. Crec que la número u seria el desplegament de l'estratègia de lluita contra la pobresa infantil perquè aquesta pròpia estratègia ja conté aquestes moltíssimes mesures que van enfocades a reduir aquesta situació. I, si fem èmfasi en una de les recomanacions, seria aquesta jo crec perquè és una estratègia molt completa, multidimensional, interseccional també i que creiem que és una molt bona eina de política pública. De fet, nosaltres com a organització també la posem d'exemple en altres espais institucionals on ens conviden. Per la qual cosa insistir en el fet, com ja he mencionat, d'intentar dotar-la de significat, ja que l'única forma és a través d'un pressupost realista.

També, pel que fa a les campanyes, evidentment que l'àmbit comunitari és fonamental i sortir dels espais digitals. O sigui, creiem que, clar, aquesta digitalització extrema que estem vivint en el nostre dia a dia és important que aquestes campanyes facin èmfasi en aquest àmbit, però també sortir del digital a la part física en els espais que comparteixen nens i nenes en el seu dia a dia, sigui a l'escola, en el lleure educatiu, en els espais familiars, espais educatius, també és fonamental que aquesta sensibilització es faci en aquests espais.

I, evidentment, també com he comentat, les famílies ara mateix no tenen les eines ni la formació necessària per poder treballar aquests temes moltes d'elles, per la qual cosa, sobretot, creiem que des de la part escolar o educativa es podria fer aquesta feina d'intentar formar les famílies perquè elles també poguessin facilitar aquesta formació o aquesta educació als nens i les nenes.

I ja per finalitzar, per contestar la senyora Lozano, sobre la pregunta dels falsos autònoms. En aquest informe, malauradament, no comptem amb aquestes dades, tot i que ho apunto per explorar-ho, però sí que l'informe mostra que les famílies que són autònomes tenen més dificultats per sortir d'aquesta pobresa laboral.

Sobre la llei estatal de protecció dels menors en l'entorn digital, que és una feina que també des de Save The Children estem treballant molt a nivell de Gobierno de España. Trobem que són prioritaris tot el tema de verificació de l'edat, i aquí també estem molt d'acord en apujar l'edat d'accés a les plataformes de les xarxes socials, dels catorze als setze anys, perquè creiem que és una forma d'intentar regular i protegir els nens i nenes que són més joves perquè, bé, ja sabem que ara mateix nens i nenes de vuit, deu i onze anys també estan accedint a les xarxes socials.

Clar, els mecanismes de verificació de l'edat és un tema molt complex. És difícil que aquests mecanismes d'edat siguin realment efectius i que funcionin realment, però és un primer pas i creiem que s'ha de protegir els nens i les nenes d'aquests continguts nocius que puguin haver-hi en aquestes xarxes. I aquí també és molt important apel·lar a la responsabilitat dels proveïdors de serveis digitals perquè tinguin mecanismes efectius de detecció i verificació de tots aquests continguts, com així de moderació, i que també els algorismes d'alguna forma estiguin regulats perquè, com bé s'ha comentat, moltes vegades aquests nens i nenes es troben amb aquests continguts de forma accidental buscant altres tipus de continguts i els apareixen aquests materials d'abús sexual infantil o de pornografia que minven el seu desenvolupament i la seva concepció de la sexualitat.

Per la qual cosa, nosaltres com a organització donem molt suport a aquest projecte de llei que esperem que s'aprovi aviat i que creiem que és una mesura pionera també a nivell europeu pel que fa a la protecció dels nens i les nenes i estem una mica pendents de quina forma assolirà aquesta llei, i pel meu coneixement, que està en període d'esmenes i que s'està treballant també a nivell estatal per intentar influenciar aquesta norma.

Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta

Doncs moltíssimes gràcies. Agrair, evidentment, aquesta compareixença de la senyora Lorda i de Save The Children per presentar aquests dos informes amb dades alarmants que, sens dubte, ens han de fer reflexionar a tots.

I no havent-hi ja més punts a l'ordre del dia doncs aixecaríem la sessió.

Moltes gràcies.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT